

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

9467 *Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La crisi econòmica ha posat de relleu una premissa que s'ha de sostenir més enllà de les circumstàncies econòmiques, i és que el sector públic ha de ser sostenible en el temps i que cal garantir l'eficiència en la gestió dels seus recursos.

No hi ha, segons la teoria econòmica, cap mida òptima del sector públic, però sí que hi ha indicadors que donen una idea de la seva dimensió. El més habitual és la ràtio de despesa pública sobre el producte interior brut (PIB). D'acord amb aquest indicador, Espanya se situa entre els deu països de la Unió Europea amb una despesa pública menor en percentatge de PIB, que va ascendir a 43,4% el 2012 (exclosa l'ajuda financera).

Des del punt de vista dels ingressos sobre el PIB, Espanya s'ha situat tradicionalment també per sota de la mitjana de la zona euro.

Tanmateix, com a conseqüència de la crisi econòmica i l'actuació dels estabilitzadors automàtics, en els últims anys s'ha produït un fort increment de la despesa pública i una gran reducció en la recaptació, fet que s'ha traduït en un llarg període de dèficits públics que no són sostenibles a mitjà i a llarg termini, i per aquest motiu cal avançar en el procés de consolidació fiscal.

En aquest context, abordar una reforma profunda de les administracions públiques és una qüestió ineludible. S'ha d'assegurar que els serveis públics es presten de la manera més eficient i amb el menor cost possible: que s'aprofiten totes les economies d'escala, que no es produeixen solapaments ni duplicitats i que els procediments són simples i estandarditzats.

La racionalització de l'estructura de l'Administració Pública, com a part del programa de reformes del Govern, té un antecedent de gran transcendència en la Llei orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, que constitueix una fita en la gestió dels recursos públics, en establir objectius concrets de despesa i endeutament per a totes les administracions, així com l'obligació de presentar plans dirigits al seu compliment i els mecanismes correlatius per assegurar la seva consecució.

Malgrat això, l'objectiu d'una reforma de les administracions públiques no pot ser un altre que el de convertir l'Administració espanyola en un factor d'eficiència i productivitat, que possibiliti el creixement econòmic i la prestació efectiva dels serveis públics.

A aquest efecte, el 26 d'octubre de 2012 el Consell de Ministres va acordar la creació d'una Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques (CORA), que havia d'elaborar un informe amb propostes de mesures que dotessin l'Administració de la mida, l'eficiència i la flexibilitat que demanden els ciutadans i l'economia del país.

En data 21 de juny de 2013, el Consell de Ministres va rebre de la vicepresidenta i ministra de la Presidència i del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques l'informe esmentat i, pel Reial decret 479/2013, d'aquesta mateixa data, es va crear l'Oficina per a

l'Execució de la Reforma de l'Administració, com a òrgan encarregat de l'execució coordinada, el seguiment i l'impuls de les mesures que s'hi inclouen, i que podia proposar mesures noves.

Des de la publicació de l'informe de la Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques, i fins i tot amb anterioritat, s'han anat dictant diverses normes i acords per a l'execució formal de les propostes contingudes a l'informe.

Així, per exemple, s'han establert els acords necessaris per implantar el projecte Emprèn en 3; s'han regulat els serveis d'automobilisme que presten el Parc Mòbil de l'Estat i les unitats del Parc Mòbil integrades en les delegacions i subdelegacions del Govern i direccions insulars; s'ha conclòs el trasllat del Centre d'Estudis Econòmics i Comercials a l'Institut d'Estudis Fiscals, o s'ha posat en marxa el servei telemàtic a la seu electrònica de la Seguretat Social per a l'enviament de certificats d'estar al corrent de pagament de les quotes. També s'ha aprovat l'Estratègia nacional per a l'eradicació de la violència contra la dona, com a instrument vertebrador de l'actuació de les administracions públiques en aquesta matèria, o el Reglament de la Llei 29/2011, de 22 de setembre, de reconeixement i protecció integral a les víctimes del terrorisme, que ha de permetre a les víctimes accedir de manera privada i electrònicament a l'estat de tramitació dels seus procediments. Així mateix, el Consell de Ministres va aprovar, en la seva reunió del 2 d'agost de 2013, el Pla anual de política d'ocupació per a 2013.

La Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, revisa el llinar de 300 metres quadrats perquè els establiments comercials puguin substituir la llicència d'obertura per la declaració responsable, regula la creació de la societat limitada de formació successiva, i inclou mesures per afavorir l'accés de la petita i mitjana empresa a la contractació pública. Un altre exemple de mesura CORA que s'ha aprovat finalment és la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

D'altra banda, diversos projectes de llei remesos o ja aprovats per les Corts Generals contenen mesures procedents de l'informe.

Pel que fa a la reordenació del sector públic institucional, també s'ha avançat en el seu procés de reestructuració.

S'ha procedit a l'extinció del consorci Solar Decathlon. Addicionalment, s'ha acordat la dissolució i estan en fase de liquidació les societats d'estiba i desestiba del port de la Gomera i del port de l'Estaca del Hierro.

Per avançar en la reordenació de les entitats públiques analitzades a l'informe, paral·lelament a aquesta Llei s'ha aprovat el Reial decret 701/2013, de 20 de setembre, de racionalització del sector públic, en el qual es recullen determinades disposicions de rang reglamentari, i un acord pel qual s'adopten mesures de reestructuració i racionalització del sector públic estatal fundacional i empresarial, publicat mitjançant l'Ordre HAP/1816/2013, de 2 d'octubre.

Aquest text adopta les mesures legislatives necessàries per implantar recomanacions de la CORA, tant per a la reordenació del sector públic institucional, com en altres àmbits de l'activitat administrativa.

II

En primer lloc, s'adopten modificacions normatives per permetre la reordenació d'organismes públics amb la finalitat de millorar-ne l'eficiència i reduir la despesa pública.

En el Ministeri de Defensa es procedeix a la integració, en primer terme, del Servei Militar de Construccions (SMC) en l'Institut d'Habitatge, Infraestructura i Equipament de la Defensa (INVIED). Igualment, s'integren en l'Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial «Esteban Terradas» l'organisme autònom Canal d'Experiències Hidrodinàmiques de El Pardo, l'Institut Tecnològic «La Marañosa» i el Laboratori d'Enginyers de l'Exèrcit «General Marvá».

La Llei de 3 de juny de 1940 va crear l'Obra Pia dels Sants Llocs de Jerusalem com una institució autònoma de l'Estat, adscrita al llavors acabat de creat Ministeri d'Afers Exteriors, en entendre que Espanya no podia abdicar del seu passat històric i la seva

influència a l'Orient Mitjà en els ordres polític, comercial, cultural i religiós. Transcorreguts més de setanta anys des d'aleshores, amb un nou ordre constitucional vigent, un nou marc de relacions amb l'Església catòlica i un conjunt de disposicions posteriors rectores de les entitats del sector públic estatal, resulta inexcusable emprendre la modificació de la seva llei de creació amb una triple finalitat. En primer lloc, per actualitzar i enumerar amb claredat les seves finalitats i les competències que se li atribueixen per al compliment adequat; en segon lloc, per definir, d'acord amb l'ordenament vigent, la seva naturalesa i establir el seu règim patrimonial, contractual, pressupostari, comptable, fiscal i de control. I, en tercer lloc, per preveure que es doti l'entitat d'un nou estatut que estableixi una organització i uns criteris de funcionament conformes amb els generals de l'organització i els modes d'actuació de les entitats de l'Administració Pública espanyola dels nostres dies.

En l'àmbit educatiu, s'atribueix a l'organisme autònom Programes Educatius Europeus (OAPEE), que ha estat gestionant programes de la Unió Europea d'una incidència indubtable en l'àmbit de l'educació superior, la competència de promoure la internacionalització del sistema universitari, tasca de la qual s'ha estat ocupant la Fundació per a la Projecció Internacional de les Universitats Espanyoles (Universidad.es), fundació que s'extingeix. Amb aquesta operació es concentren en un mateix organisme funcions complementàries, cosa que permetrà augmentar l'eficàcia i l'eficiència en la gestió.

En matèria cultural, i amb l'objecte de millorar l'eficàcia i l'eficiència de les institucions culturals de l'Estat, la Llei preveu a l'article 6 la subscripció de convenis de col·laboració entre l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música, organisme autònom adscrit al Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, i la Corporació RTVE, a fi de promoure i difondre la música en l'àmbit nacional i internacional.

Aquests convenis de col·laboració poden, a més, preveure la utilització conjunta dels recursos del Cor de RTVE i dels cors dependents de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música, incrementant així la seva capacitat artística sense haver d'acudir a contractacions externes ocasionals.

La Llei fixa també en l'article esmentat el contingut mínim dels convenis de col·laboració, en els quals cal regular l'exercici de la direcció artística en les actuacions objecte de la col·laboració, així com els seus termes econòmics.

En tot cas, aquests convenis han de respectar la independència dels conjunts corals, i no han d'alterar la relació jurídica entre el personal que participi en les actuacions conjuntes i les entitats públiques de què depenen.

Així mateix, en l'àmbit educatiu, es concentren en un únic organisme totes les funcions d'avaluació i acreditació del professorat universitari, que fins ara han estat exercint la fundació Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació (ANECA) i la Comissió Nacional Avaluadora de l'Activitat Investigadora (CNEAI).

De conformitat amb el que es descriu a l'informe CORA, correspon a l'Estat l'avaluació del conjunt del sistema educatiu, tant en la seva programació com en la seva organització, a través de l'Institut Nacional d'Avaluació Educativa. No obstant això, en el seu àmbit territorial, les comunitats autònomes han creat els seus propis instituts d'avaluació, que organitzen proves al voltant d'«unitats d'avaluació» mitjançant qüestionaris sobre la competència lingüística i matemàtica. A la Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, de millora de la qualitat educativa (LOMCE), es preveu una transformació del sistema esmentat amb la finalitat d'aconseguir la interconnectivitat entre les avaluacions educatives estatal i autonòmiques, cosa que hauria de conduir a redimensionar les seves unitats d'avaluació.

En l'àmbit de l'avaluació de plans d'estudi conduents a l'obtenció de títols universitaris oficials, l'Estat té atribuïda la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals, que duu a terme a través de l'ANECA.

Paral·lelament, algunes comunitats autònomes disposen d'agències d'avaluació homologades internacionalment i, per això, amb capacitat per avaluar els plans d'estudi de les universitats (avaluació de títols); mentre que d'altres tenen agències d'avaluació amb competència únicament per emetre informes sobre la renovació d'acreditacions ja

concedides. Per tant, es tracta de dues administracions que exerceixen la mateixa funció sobre un mateix territori.

Tots aquests canvis aconsellen la conversió de la fins ara fundació ANECA en un organisme públic, cosa que es duu a terme a través del text d'aquesta Llei.

El procés de reestructuració del sector públic ha de tenir, igualment, una incidència especial en les organitzacions relacionades amb la internacionalització de l'economia espanyola. L'Acord del Consell de Ministres del passat 16 de març de 2012, pel qual es va aprovar el pla de reestructuració i racionalització del sector públic estatal, ja va autoritzar la cessió global d'actiu i passiu de la «Sociedad Estatal para la Promoción y Atracción de las Inversiones Exteriores, SA» a favor de l'entitat pública empresarial ICEX Espanya Exportació i Inversions (ICEX). En aquesta línia, s'estableix ara la integració de la branca d'activitat de mitjà propi que realitza actualment la Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, SA, relacionada amb l'activitat que duu a terme l'ICEX, en aquest últim, per tal d'accentuar les seves tasques de suport a la internacionalització, amb l'estalvi consegüent de costos i millores en la gestió derivades de les sinergies produïdes pel procés d'integració.

D'altra banda, se suprimeix l'organisme «Obra Assistencial Familiar de la província de Sevilla», creat el 1938 per atendre les necessitats d'habitatge de famílies desafavorides a la ciutat de Sevilla, les funcions i el règim jurídic del qual no responen ja al plantejament que en va determinar l'establiment. S'han pres les cauteles necessàries perquè la declaració de posada en liquidació del seu patrimoni no minvi la situació dels ocupants actuals dels habitatges propietat de l'organisme, que veuen assegurada la seva posició jurídica mitjançant el reconeixement d'un dret d'usdefruit vitalici sobre aquests i de drets d'adquisició preferent i d'accés directe a la compra en els processos d'alienació.

III

Un altre dels objectius pretesos en la reforma de l'Administració Pública és la racionalització d'estructures públiques, especialment en els àmbits amb competències compartides entre diferents administracions, de manera que cada administració tingui la mida i els mitjans adequats per exercir les funcions que té encomanades. Aquest text recull una sèrie de modificacions legislatives per adequar les estructures dels ministeris d'Educació, Cultura i Esport, d'Ocupació i Seguretat Social, i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat de manera que les seves funcions, i en especial les d'observació, anàlisi, avaluació i impuls de la cooperació i coordinació entre l'Estat i les comunitats autònomes, es duguin a terme en un nombre menor d'entitats i òrgans col·legiats, amb una visió més global i integradora i amb un cost menor per als ciutadans.

Així, en execució de les recomanacions de la CORA, es procedeix a la modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, amb un doble objectiu: en primer lloc, permetre de manera més eficaç el control dels comptes corrents en els quals se situen fons de Tresor Públic, incloent no només el control per a l'obertura de comptes en entitats diferents del Banc d'Espanya, sinó també sobre els que s'hagin d'obrir en aquesta entitat. A més, es regula l'obertura de comptes a l'Institut de Crèdit Oficial, i s'estableix com a tràmit preceptiu l'informe previ de la Secretaria General del Tresor i Política Financera sobre el conveni regulador de les condicions d'utilització d'aquests comptes.

En segon lloc, es modifica la Llei esmentada per permetre al Ministeri d'Economia i Competitivitat, conjuntament amb el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, la signatura de contractes amb una o diverses entitats bancàries, diferents del Banc d'Espanya, perquè posteriorment els òrgans administratius que siguin autoritzats per obrir un compte corrent s'incorporin al sistema mitjançant l'adhesió d'aquells. En l'actualitat es tenen identificats un total de 3.163 comptes pertanyents a òrgans de l'Administració General de l'Estat, organismes autònoms i agències estatals fora del Banc d'Espanya. Aquesta modificació pretén que el Ministeri d'Economia i Competitivitat, conjuntament amb el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, determinin les condicions d'utilització dels comptes de manera centralitzada, i corresponen a cadascun dels òrgans

administratius que siguin autoritzats únicament l'obertura i la utilització dels comptes. Aquesta contractació centralitzada ha de permetre convenir condicions homogènies aplicables a tots els comptes, dur a terme un millor control dels fons, evitar-ne la dispersió i obtenir condicions econòmiques més avantatjoses.

També en el marc de les mesures CORA, aquesta Llei introdueix un règim jurídic, amb caràcter bàsic, senzill i «ex novo» del dret de separació dels membres del consorci administratiu i, quan això doni lloc a la seva dissolució, s'estableixen les regles per les quals s'ha de regir. Posteriorment, en la futura Llei de règim jurídic de les administracions públiques, s'inclouria un règim integral (creació, adscripció, funcionament, dissolució) i bàsic referit als consorcis, que derogaria aquesta regulació i el que preveu la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local. Tanmateix, disposar ja d'aquestes normes permetrà a qualsevol administració pública poder exercir el seu dret de separació del consorci quan consideri que sigui la solució més adequada per a la sostenibilitat dels comptes públics i es donin els requisits legals per a això. Amb aquest nou règim es millora la sostenibilitat i l'eficiència dels consorcis i la seguretat jurídica dels seus membres.

La norma també inclou una modificació puntual de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, perquè sigui l'Observatori de les Ocupacions del Servei Públic d'Ocupació Estatal qui analitzi la situació i les tendències del mercat de treball i la situació de la formació per a l'ocupació en el conjunt de l'Estat. Aquesta modificació pretén contribuir a evitar la superposició ineficient d'observatoris de diferents administracions públiques en l'àmbit de l'ocupació i a millorar la seva utilitat per a la definició de les polítiques públiques.

En l'àmbit del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, es va crear l'Institut de la Dona per la Llei 16/1983, de 24 d'octubre, en compliment i desenvolupament del principi constitucional d'igualtat, com a organisme autònom encarregat de promoure i fomentar la igualtat de tots dos sexes, per facilitar les condicions per a la participació efectiva de les dones en la vida política, cultural, econòmica i social. Actualment, aquest Institut està adscrit al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, a través de la Direcció General per a la Igualtat d'Oportunitats, i la titularitat de totes dues direccions generals coincideix en la mateixa persona.

D'altra banda, la Direcció General per a la Igualtat d'Oportunitats, tal com estableix el Reial decret 200/2012, de 23 de gener, pel qual es desplega l'estructura orgànica bàsica del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i es modifica el Reial decret 1887/2011, de 30 de desembre, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica dels departaments ministerials, és un òrgan directiu de la Secretaria d'Estat de Serveis Socials i Igualtat, que té com a funcions la de promoure les polítiques actives per a l'ocupació i l'autoocupació de les dones i la d'impulsar i desenvolupar l'aplicació transversal del principi d'igualtat de tracte i no-discriminació.

Amb l'objectiu de racionalitzar l'organització de l'Administració i evitar duplicitats entre organismes administratius, s'acorda la integració de les competències de la Direcció General per a la Igualtat d'Oportunitats dins dels comesos i l'estructura de l'Institut de la Dona.

A l'informe CORA també es recull la supressió de diferents òrgans col·legiats, entre ells el Consell Rector de l'Institut de la Dona, que, després de l'aprovació de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, i les seves disposicions organitzatives de desplegament, deixa de tenir sentit com a òrgan de coordinació ministerial en les polítiques d'igualtat, una vegada creada la Comissió Interministerial d'Igualtat entre Dones i Homes.

Aquesta norma, que modifica la denominació de l'organisme i les seves competències, aborda totes dues qüestions.

Es procedeix, així mateix, a la modificació de l'article 33 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, pel qual es crea el Consell per a la Promoció de la Igualtat de Tracte i no-Discriminació de les Persones per l'Origen Racial o Ètnic, com a conseqüència de la transposició a l'ordenament jurídic espanyol de l'article 13 de la Directiva 2000/43/CE, del Consell, de 29 de juny de 2000,

relativa a l'aplicació del principi d'igualtat de tracte de les persones independentment del seu origen racial o ètnic. Aquesta modificació té com a objectiu fonamental adaptar el Consell esmentat a la realitat de la nova organització administrativa, procedir a la simplificació de la seva denominació per fomentar un accés millor i més fàcil als seus serveis per part de la ciutadania en general, i de les potencials víctimes de discriminació en particular, aclarint els seus àmbits d'actuació i recollint expressament la independència en l'exercici de les seves funcions, requisit indispensable en l'actuació dels organismes d'igualtat previstos a l'article 13 esmentat.

També, en l'àmbit del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, mitjançant aquesta Llei se suprimeix la Comissió Interministerial per a l'estudi dels afers amb transcendència pressupostària per a l'equilibri financer del Sistema Nacional de Salut o implicacions econòmiques significatives, que es va crear per ordre de la disposició final segona de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, ja que les seves funcions són concurrents amb les del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes, la Comissió Interministerial de Preus dels Medicaments i la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

Per la seva banda, s'integren funcionalment diversos observatoris de l'àmbit sanitari en un únic òrgan de consulta i assessorament. Com a pas previ a la creació d'aquest nou òrgan, es fa necessari suprimir l'Observatori del Sistema Nacional de Salut i l'Observatori per a la Prevenció del Tabaquisme, que es preveia crear, respectivament, a les lleis 16/2003, de 28 de maig, i a la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac. De la mateixa manera, se suprimeix l'Observatori de Salut de la Dona i l'Observatori de Salut i Canvi Climàtic, creats per dos acords del Consell de Ministres, de 5 de març de 2003 i de 24 d'abril de 2009. Les competències i funcions d'aquests observatoris queden integrades en el nou Observatori de Salut, sense que aquesta operació de reorganització administrativa suposi cap minva de la competència atribuïda als òrgans que se suprimeixen.

La parcel·lació en les funcions assignades als òrgans col·legiats actuals adscrits a la Delegació del Govern per al Pla nacional sobre drogues (PNSD) resta eficiència a la coordinació i cooperació de tots els agents implicats en el marc del Pla esmentat. La necessitat d'aprofitar de manera més racional i eficient tots els recursos obliga a redissenyar tots els òrgans que, d'una manera o una altra, participen en la definició i l'execució tècnica de les polítiques en aquest àmbit.

Amb aquest objectiu, cal procedir a la supressió de diversos d'aquests òrgans col·legiats i a l'assumpció de les seves funcions per part del Consell Espanyol de Drogodependències i Altres Addiccions, que es crea ara, per permetre millorar l'eficiència i complir els postulats de política internacional i nacional sobre drogues, en el marc de la necessària austeritat demandada pel Govern.

El Consell de la Joventut d'Espanya es va crear per la Llei 18/1983, de 16 de novembre, amb caràcter d'organisme autònom. D'acord amb l'article 2 de la mateixa Llei, el Consell de la Joventut d'Espanya es configura com una entitat de base associativa, i els seus membres són les associacions juvenils o federacions constituïdes per aquestes i les seccions juvenils de les altres associacions. D'acord amb aquesta naturalesa, la seva funció és fer arribar als poders públics els interessos i les demandes de la joventut associada, a través de la participació als consells i òrgans consultius de l'Administració General de l'Estat i mitjançant la formulació de propostes de mesures relacionades amb la finalitat que li és pròpia.

D'altra banda, l'Institut de la Joventut, regulat al Reial decret 486/2005, de 4 de maig, pel qual s'aprova el seu Estatut, es configura actualment com un referent nacional en matèria de joventut per a comunitats autònomes, ajuntaments i moviment associatiu, i estableix mecanismes d'articulació i cooperació amb aquests. Entre d'altres competències i activitats, l'Institut de la Joventut duu a terme accions relatives a: polítiques i estratègies d'emprenedoria i accés a la feina dels joves; cooperació internacional; observatori de la

joventut a Espanya; promoció de la participació social i l'associacionisme juvenil; informació nacional i internacional; mobilitat juvenil; premis anuals de joventut de diverses disciplines; activitats formatives, i desenvolupament i execució de programes europeus.

En definitiva, a l'Administració General de l'Estat conviuen dos organismes autònoms de règim jurídic similar, que dupliquen, en alguns casos, les funcions que cal realitzar, i s'imposa la necessitat d'unificar accions, actors i postures en matèria de joventut i de l'associacionisme juvenil. Aquesta necessitat de reforma té com a conseqüència l'assumpció per part de l'Institut de la Joventut de les funcions essencials que fins ara ha estat exercint el Consell de la Joventut d'Espanya, i es procedeix a la supressió d'aquest últim com a organisme públic, amb la qual cosa s'aconsegueix, a més d'un estalvi econòmic i pressupostari, un aprimament de l'Administració institucional sense que es vegi minvada la presència i representació de l'associacionisme juvenil als mecanismes i la presa de decisions de les institucions en matèria de joventut.

Tanmateix, el moviment juvenil ha de seguir exercint un paper fonamental en la determinació de les polítiques de joventut i, per això, atenent la naturalesa privada de les entitats que l'integren, es configura el Consell de la Joventut d'Espanya com una entitat corporativa de base privada i personalitat jurídica pròpia. Es considera que aquest tipus d'organització, que té una llarga tradició en l'ordenament jurídic espanyol, ja de permetre a les associacions i federacions de les associacions juvenils estatals tenir una estructura amb autonomia organitzativa que garanteixi la seva necessària independència d'acció.

En l'àmbit de la fiscalització de comptes, quatre comunitats autònomes (Cantàbria, Extremadura, la Rioja i Múrcia) no tenen cap òrgan de control extern (OCEX), i una cinquena (Castella-la Manxa) està a punt de suprimir-lo. En aquest escenari, sembla raonable que la Llei de funcionament del Tribunal de Comptes consideri la possibilitat d'establir, allà on no hi hagi o se suprimeixin OCEX, seccions territorials del Tribunal. Així es recollia a l'article 14 de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic, abans del seu seguiment per la disposició final primera 2 de la Llei de funcionament del Tribunal de Comptes.

També és raonable que el Tribunal de Comptes, com a òrgan de rellevància constitucional i suprem òrgan fiscalitzador dels comptes i de la gestió econòmica de l'Estat i del sector públic, hagi de ser consultat abans de l'aprovació de qualsevol avantprojecte de llei o projecte de norma reglamentària que afecti el seu règim jurídic o l'exercici de les seves funcions, de manera semblant a altres òrgans constitucionals, com el Consell General del Poder Judicial. La Llei també determina, en referència a aquest òrgan, els requisits de titulació per a l'accés als seus cossos superiors (lletrats i auditors).

D'altra banda, es crea sota la denominació de Registre de Vehícles del Sector Públic Estatal un registre únic en el qual figurin tots els vehícles pertanyents al sector esmentat, fet que ha de permetre racionalitzar-ne la gestió i el control.

L'existència d'un nombre elevat de vehícles destinats a prestar serveis d'automobilisme, amb una gran dispersió pel que fa a controls i registres, a més d'implicar una falta notable d'homogeneïtat entre els models que integren les diferents flotes existents, fa indispensable aquesta mesura.

IV

Un dels objectius de la CORA és simplificar els procediments per a ciutadans i empreses, mitjançant la reducció de traves burocràtiques i l'impuls de l'administració electrònica. Aquest text recull modificacions bàsiques de normatives necessàries per implantar alguns dels suggeriments de simplificació més ambiciosos que es recullen a l'informe.

En l'àmbit esportiu, una de les principals reformes consisteix en la implantació d'una llicència esportiva única que, una vegada obtinguda, habiliti el seu titular per participar en qualsevol competició oficial, sigui quin sigui l'àmbit territorial. Aquesta mesura contribueix decisivament a l'extensió del principi d'unitat de mercat a l'àmbit de l'esport no professional, ja que ha de permetre eliminar duplicitats i reduir els tràmits administratius necessaris per a la pràctica esportiva. A més, hi ha altres avantatges derivats directament

d'aquesta eliminació de càrregues administratives: la simplificació de les actuacions en la tramitació de llicències dels esportistes, jutges, àrbitres i clubs; la millora de la mobilitat geogràfica dels esportistes per poder participar en competicions de comunitats autònomes diferents a les de residència, i l'abaratiment dels costos associats a l'obtenció de les llicències.

Amb la introducció del model de llicència esportiva única i l'atribució de l'expedició d'aquestes a les federacions esportives d'àmbit autonòmic, les federacions estatals, en els casos previstos a la mateixa modificació de la norma, podrien deixar de percebre ingressos per l'expedició o homologació de les llicències d'àmbit nacional que han estat percebent fins avui.

Per aquest motiu, al text s'estableix que, en el supòsit que es donin aquestes circumstàncies, les federacions nacionals han de ser compensades per les federacions autonòmiques per aquests conceptes, així com per la resta de serveis que, si s'escau, puguin prestar a aquestes federacions autonòmiques. En els casos en què aquesta compensació sigui procedent, s'ha de determinar de conformitat amb els criteris que s'estableixin reglamentàriament i sempre amb l'acord previ adoptat a l'Assemblea General de la Federació Nacional.

Pel que fa a la signatura electrònica a l'Administració Pública, es modifica la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, per assegurar l'ús d'una única relació de certificats electrònics reconeguts en totes les administracions públiques, de manera que s'alliberin recursos administratius per a altres finalitats més productives i s'eliminin els costos i les càrregues que la seva acceptació en cada administració pública suposa per als prestadors de serveis. Aquesta llista ha de ser la llista de confiança de prestadors de serveis de certificació establerts a Espanya que manté el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, la qual conté, de manera diferenciada, els certificats electrònics reconeguts corresponents als sistemes de signatura electrònica avançada admesos per les administracions públiques. Aquesta llista substitueix les relacions de prestadors de serveis de certificació que cada administració pot crear en l'actualitat, motiu pel qual decau la necessitat de publicar-les a què es referia l'article 15.2 de la Llei 11/2007, de 22 de juny.

Tot i que no és objecte de la regulació continguda en aquesta disposició, cal tenir en compte que s'està tramitant un Reglament europeu sobre identificació electrònica i serveis de confiança per a les transaccions al mercat interior, que obligarà les administracions públiques a admetre també els certificats electrònics reconeguts emesos per prestadors de serveis que figurin a les llistes de confiança d'altres estats membres de la Unió Europea en els termes que prevegi la norma comunitària esmentada, per la qual cosa les administracions públiques s'haurien d'anar plantejant l'adaptació dels seus sistemes a aquesta circumstància, comptant per a això amb el sistema nacional de verificació de certificats electrònics a les administracions públiques.

Una altra de les mesures orientades a facilitar les relacions de l'Administració i els administrats és la implantació del Tauler Edictal Únic a través del «Butlletí Oficial de l'Estat», com a diari oficial de tota l'organització estatal, no només de l'Administració General de l'Estat. Això ha de permetre que les administracions autonòmiques i locals també hi insereixin els seus anuncis, ja que l'estructura interna del BOE es regeix per criteris subjectius, distingint els actes que cal publicar per raó de l'administració de la qual procedeixin. Totes aquestes publicacions han de tenir caràcter gratuït, de conformitat amb el que estableix la normativa reguladora del diari oficial, per tractar-se d'insercions obligatòries segons norma amb rang de llei i tal com s'estableix ara també a la modificació que s'introdueix a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

D'aquesta manera, el ciutadà sabrà que, mitjançant l'accés a un únic lloc i amb la garantia i la seguretat jurídica que suposa el «Butlletí Oficial de l'Estat», pot tenir coneixement de tots els anuncis per ser notificat que el puguin afectar, independentment de quin sigui l'òrgan que els efectua o la matèria sobre la qual versen.

Connectada amb aquesta mesura [Tauler Edictal Únic] hi ha la modificació de la Llei general tributària i la del text refós de la Llei del cadastre immobiliari (TRLRHL) en matèria de notificacions, que tenen per objecte incloure entre les notificacions del Tauler Edictal Únic, respectivament, les notificacions en els procediments tributaris i les corresponents als procediments cadastrals de valoració col·lectiva. Aquestes últimes tenen actualment, ateses les seves singularitats de volum i terminis, un sistema específic d'anunci per a la notificació per compareixença, consistent en la publicació al diari oficial corresponent a l'àmbit territorial de competència de l'òrgan que va dictar l'acte.

Amb la modificació de l'apartat b) de l'article 29.4 del TRLRHL pel que fa a la supressió de la publicació d'edictes en altres butlletins oficials diferents, s'unifica al BOE la publicació dels anuncis corresponents a totes les notificacions cadastrals, derivin del procediment que derivin, en nom de la simplificació de tràmits i de la coordinació normativa amb la resta de notificacions tributàries i administratives.

Així mateix, s'estableix, en els termes que va disposar la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, a la seva disposició addicional sisena, l'instrument jurídic de la comanda general per integrar les diferents comandes de gestió que la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda està complint en l'àmbit dels serveis d'administració electrònica, amb la finalitat d'ampliar per a l'exercici 2014 aquesta possibilitat, en el marc de les mesures derivades dels acords del Consell de Ministres i l'informe CORA, per a l'àmbit de la informàtica i l'administració electrònica.

Una altra sèrie de mesures estan referides a l'eficiència energètica, mitjançant la transposició de l'article 6 de la Directiva 2012/27/UE, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'eficiència energètica. Amb aquestes mesures s'estableixen els principis i requisits d'eficiència energètica per a l'adquisició de béns, serveis i edificis per part de les administracions públiques integrades al sector públic estatal.

D'acord amb el que disposa aquesta Llei sobre aquesta mesura, les administracions públiques a què es refereix l'apartat 2 de l'article 3 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que pertanyin al sector públic estatal, només poden adquirir béns, serveis i edificis que tinguin un alt rendiment energètic, en la mesura que això sigui coherent amb la rendibilitat, la viabilitat econòmica, la sostenibilitat en un sentit més ampli, la idoneïtat tècnica, així com una competència suficient, segons el que indica l'annex d'aquesta Llei.

L'obligació anterior és aplicable als contractes de subministrament, de serveis i d'obres el resultat dels quals sigui la construcció d'un edifici, sempre que aquests contractes siguin d'un valor estimat igual o superior als llindars dels contractes que determinen la subjecció a una regulació harmonitzada establerts als articles 14, 15 i 16 del text refós de la Llei de contractes del sector públic. També és aplicable a l'adquisició o a l'arrendament d'edificis.

Finalment, s'introdueixen en el projecte altres modificacions que s'han de verificar mitjançant l'aprovació d'una norma amb rang de llei.

És el cas de la modificació de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat (LOFAGE), per incloure el Consell de Transparència i Bon Govern.

La mateixa situació concorre pel que fa a la modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, articles 77 i 81.1.j). Aquesta modificació és urgent per donar compliment a la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 28 de febrer de 2013, que va considerar incomplertes per part d'Espanya les obligacions que imposen els articles 4.1, 11, 13.2 i 14.1 de la Directiva 2001/14/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2001, relativa a l'adjudicació de la capacitat d'infraestructura ferroviària i l'aplicació de cànons per la seva utilització.

És igualment necessària la modificació de la Llei 3/2014, de 27 de març, per la qual es modifica el text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, perquè s'apliqui el règim general de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. La responsabilitat de les

administracions públiques derivada de l'incompliment de la normativa europea en matèria de consum que donin lloc a una sanció al Regne d'Espanya per part de la Unió Europea es regeix, en tot cas, per la disposició addicional segona de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, i el Reial decret 515/2013, de 5 de juliol, pel qual es regulen els criteris i el procediment per determinar i repercutir les responsabilitats per incompliment del dret de la Unió Europea, sense que calgui fer una menció expressa a l'efecte en cada norma de caràcter sectorial, ja que la normativa esmentada s'aplica amb caràcter general a tots els incompliments de normativa europea o de dret internacional, independentment de la matèria afectada.

V

En últim lloc, s'introdueixen diverses mesures relatives al règim dels empleats públics.

En primer lloc, es modifica la Llei 7/2007, de 12 d'abril, per la qual s'aprova l'Estatut bàsic de l'empleat públic, amb la finalitat d'ampliar el nombre de dies reconeguts a la normativa vigent per a l'atenció d'affers particulars.

En segon lloc, s'introdueixen a la mateixa Llei canvis imprescindibles per fomentar la mobilitat dels empleats públics, amb un objectiu doble: aconseguir que, en un context de reducció de la despesa pública, es puguin destinar més recursos a les unitats deficitàries; i possibilitar que les persones que treballen a l'Administració tinguin altres vies de desenvolupament professional per completar la seva carrera administrativa. Amb aquestes finalitats, es flexibilitza la dependència funcional dels funcionaris interins, s'aclareix el règim aplicable a determinats supòsits de mobilitat voluntària entre administracions territorials, i es crea la situació administrativa de serveis en l'Administració civil per al personal militar, per a la qual cosa també cal modificar la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar.

CAPÍTOL I

Mesures de reordenació de l'Administració institucional

Secció 1a Organismes del Ministeri de Defensa

Article 1. *Integració del Servei Militar de Construccions en l'Institut d'Habitatge, Infraestructura i Equipament de la Defensa.*

1. S'aprova la integració del Servei Militar de Construccions (SMC) en l'Institut d'Habitatge, Infraestructura i Equipament de la Defensa (INVIED).

2. L'INVIED, organisme autònom dels previstos a l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, ha de tenir personalitat jurídica pública diferenciada, un patrimoni i una tresoreria propis, així com autonomia de gestió i plena capacitat d'obrar, dins de la seva esfera de competència, per a l'exercici de les potestats administratives necessàries per al compliment dels fins establerts a la Llei 26/1999, de 9 de juliol, de mesures de suport a la mobilitat geogràfica dels membres de les Forces Armades, i a les seves normes de desplegament; a l'article 71 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social; a la disposició addicional cinquanta-unena de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2010, i al Reial decret 1286/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova l'Estatut de l'organisme autònom Institut d'Habitatge, Infraestructura i Equipament de la Defensa, i ha d'assumir les finalitats i funcions encomanades a l'SMC a la Llei de 2 de març de 1943 i al Reial decret 1143/2012, de 27 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut de l'organisme autònom Servei Militar de Construccions, subrogant-se en els drets i en les obligacions que té aquest organisme autònom en l'actualitat.

Correspon igualment a l'INVIED l'execució d'obres amb el seu pressupost per a les Casernes Generals dels Exèrcits, l'Òrgan Central i altres organismes dependents del

Ministeri de Defensa, d'acord amb el Pla d'inversions de l'organisme, en coordinació amb la Direcció General d'Infraestructura.

3. En el termini de sis mesos a partir de la publicació d'aquesta Llei s'ha de procedir, a iniciativa del Ministeri de Defensa, a adaptar l'Estatut de l'INVIED i el seu Pla inicial d'actuació al que disposa aquesta norma, moment en el qual es produirà la integració efectiva que s'esmenta a l'apartat 1.

4. El personal funcionari, militar i laboral que estigui prestant servei en l'SMC s'ha d'adscriure a l'INVIED tal com ho determini l'Estatut i ha de continuar prestant serveis en les mateixes condicions existents abans de la data esmentada.

5. Cal incorporar el patrimoni de l'SMC al patrimoni de l'INVIED, i s'hi ha d'integrar.

Respecte als habitatges que formen part del patrimoni de l'SMC, la seva qualificació i condicions d'ús s'han de determinar al nou Estatut de l'INVIED.

6. L'INVIED ha d'incorporar els recursos econòmics de l'SMC i les seves fonts de finançament en els terminis i les condicions que s'estableixin a l'Estatut que s'indica a l'apartat 3.

7. Fins al fi de la vigència del règim especial de gestió patrimonial previst a les disposicions addicionals sisena i setena de la Llei 33/2003, de 26 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, l'INVIED pot alienar els habitatges militars i els altres béns immobles que estiguin inscrits en els diferents registres de la propietat a favor de l'Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades o dels extints patronats de cases militars de l'Exèrcit de Terra, de cases de l'Armada i de cases de l'Exèrcit de l'Aire, de la Gerència d'Infraestructura i Equipament de la Defensa i del Servei Militar de Construccions, així com tots els immobles que es posin a la seva disposició, sense necessitat d'actualitzar les titularitats registrals dels béns esmentats, així com, si s'escau, dels béns mobles dels quals sigui titular.

Article 2. Integració en l'Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial «Esteban Terradas» de l'organisme autònom Canal d'Experiències Hidrodinàmiques de El Pardo, de l'Institut Tecnològic «La Marañosa» i del Laboratori d'Enginyers de l'Exèrcit «General Marvá».

1. S'aprova la integració en l'organisme públic d'investigació Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial «Esteban Terradas» (INTA), organisme autònom adscrit al Ministeri de Defensa a través de la Secretaria d'Estat, de l'organisme autònom Canal d'Experiències Hidrodinàmiques de El Pardo (CEHIPAR), així com de l'Institut Tecnològic «La Marañosa» i del Laboratori d'Enginyers de l'Exèrcit «General Marvá».

2. L'INTA, com a organisme públic d'investigació, ha de continuar executant activitats de recerca científica i tècnica, així com de prestació de serveis tecnològics, i ha d'estar especialitzat en la recerca i el desenvolupament tecnològic, de caràcter dual, en els àmbits aeroespacial, de l'aeronàutica, de la hidrodinàmica i de les tecnologies de la defensa i seguretat.

L'INTA s'ha de subrogar en les funcions i en la titularitat dels drets i les obligacions i de tota classe de relacions jurídiques que corresponguin a l'organisme autònom CEHIPAR, l'Institut Tecnològic «La Marañosa» i el Laboratori d'Enginyers de l'Exèrcit «General Marvá».

L'INTA ha d'actuar en el marc de les prioritats assenyalades pel Ministeri de Defensa, i dins de les directrius de recerca, desenvolupament i innovació d'interès per a la defensa nacional que li assigni el departament.

3. Dins dels sis mesos posteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, cal procedir a l'aprovació dels nous estatuts de l'INTA, així com del seu pla inicial d'actuació, moment en el qual es produirà la integració efectiva que s'esmenta a l'apartat 1. En tot cas, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'Institut Tecnològic «La Marañosa» i el Laboratori d'Enginyers de l'Exèrcit «General Marvá» dependran orgànicament i funcionalment de l'INTA.

Així mateix, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el director general de l'INTA ha d'assumir les competències que el Reial decret 451/1995, de 24 de març, pel qual es

reorganitza l'organisme autònom Canal d'Experiències Hidrodinàmiques de El Pardo, atribueix als òrgans de govern d'aquest organisme autònom, incloses les competències en matèria de contractació.

Fins a l'aprovació dels nous estatuts, el ministre de Defensa ha de dictar les resolucions necessàries que permetin aplicar i desplegar aquesta Llei.

El personal afectat per la integració s'ha d'adscriure a l'INTA, i se li ha de respectar la situació administrativa o laboral en què es trobi en el moment de la constitució efectiva.

Totes les delegacions de competència existents a favor del director de l'organisme autònom CEHIPAR, del director de l'Institut Tecnològic «La Marafiosa» i del director del Laboratori d'Enginyers de l'Exèrcit «General Marvá», s'entenen efectuades al director general de l'INTA.

Secció 2a Obra Pia dels Sants Llocs de Jerusalem

Article 3. Naturalesa i règim jurídic de l'Obra Pia dels Sants Llocs de Jerusalem.

1. L'Obra Pia dels Sants Llocs és una entitat estatal de dret públic, sense ànim de lucre, de les previstes a l'article 2.1.g) de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, integrant del sector públic administratiu i adscrita al Ministeri d'Affers Exteriors i de Cooperació a través de la Subsecretaria. Té personalitat jurídica i patrimoni propi i capacitat plena d'obrar per al compliment dels seus fins.

L'entitat es regeix pel que disposa aquesta Llei i per les disposicions que la despleguin, per la Llei 6/1997, de 27 de novembre, per la Llei 47/2003, de 26 de novembre i, supletòriament, per les altres normes de dret administratiu.

L'Obra Pia dels Sants Llocs té com a finalitat primordial conservar i gestionar el patrimoni pertanyent a aquesta entitat.

Així mateix, són fins de l'entitat:

- a) Sostenir la basílica-museu de Sant Francesc el Gran de Madrid.
- b) Mantenir i incrementar la presència espanyola a Terra Santa.
- c) Promoure l'estudi de la història de la presència espanyola als pobles del Mediterrani i l'Orient Mitjà i, en especial, a Terra Santa.
- d) Coadjuvar en la tasca humanitària i educativa en aquesta mateixa àrea.

2. El personal de l'Obra Pia dels Sants Llocs és funcionari o laboral, en els mateixos termes que els que s'estableixen per a l'Administració General de l'Estat.

El personal propi actual contractat en règim de dret laboral per l'Obra Pia dels Sants Llocs té la consideració d'«a extingir», i els llocs de treball que ocupen actualment s'amortitzen quan quedin vacants per mort, jubilació o qualsevol altra causa legal, i es poden donar d'alta, si s'escau, en la mateixa condició de personal laboral, sempre que sigui necessari per garantir la continuïtat de l'exercici de les funcions que s'estan efectuant a través d'aquests i com a personal de l'àmbit del Conveni col·lectiu únic de l'Administració General de l'Estat.

3. El règim de gestió patrimonial de l'entitat és el previst per als organismes autònoms a la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, sense perjudici del respecte estricte dels compromisos assumits a l'Acord entre el Regne d'Espanya i la Santa Seu sobre assumptes d'interès comú a Terra Santa i al seu annex, signat a Madrid el 21 de desembre de 1994.

L'Obra Pia dels Sants Llocs té capacitat plena per adquirir i alienar els seus béns. Quan es tracti de béns immobles, ho ha de comunicar prèviament al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, sense que s'apliqui el que disposen els articles 81.3 i 116.2 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre.

El procediment per a l'alienació dels béns immobles és l'establert al Reglament general de la Llei del patrimoni de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret 1373/2009, de 28 d'agost, per a l'alienació de béns immobles a l'estranger, si bé la

competència per tramitar, informar i resoldre el procediment correspon als mateixos òrgans de l'entitat.

4. El règim de contractació de l'entitat és el previst per a les administracions públiques al Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual es va aprovar el text refós de la Llei de contractes del sector públic.

5. El pressupost de l'Obra Pia dels Sants Llocs s'ha d'ajustar a l'estructura pressupostària que assenyali el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, als efectes de la seva integració en els pressupostos generals de l'Estat.

6. La comptabilitat de l'entitat s'ha d'ajustar al que estableixen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, i el Pla general de comptabilitat pública.

7. El règim tributari de l'entitat és el que preveu la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

8. L'entitat Obra Pia dels Sants Llocs es considera entitat beneficiària del mecenatge als efectes previstos als articles 16 a 25, ambdós inclosos, de la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

9. Sense perjudici de les competències atribuïdes al Tribunal de Comptes per la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, la gestió economicofinancera de l'Obra Pia dels Sants Llocs està sotmesa al control de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en els termes que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre. El control financer permanent l'ha de dur a terme la Intervenció Delegada de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Secció 3a Integració de fundacions en organismes públics

Article 4. Integració de fundacions en organismes públics.

L'organisme públic Programes Educatius Europeus ha d'integrar l'activitat de la Fundació per a la Projecció Internacional de les Universitats Espanyoles (Universidad.es) i passa a denominar-se Servei Espanyol per a la Internacionalització de l'Educació (SEPIE). L'Agència Nacional de l'Avaluació de la Qualitat i Acreditació ha d'integrar l'activitat de la fundació Agència Nacional de la Qualitat i Acreditació. ICEX Espanya Exportació i Inversions ha d'integrar l'activitat de la fundació Centre d'Estudis Econòmics i Comercials. Red.es ha d'integrar l'activitat de la fundació Centre Nacional de Referència d'Aplicació de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació. La integració de l'activitat de les fundacions en els organismes ha de tenir lloc mitjançant la cessió a favor d'aquests de tots els béns i drets de les fundacions. La cessió s'ha de practicar en ocasió de la liquidació de les fundacions, en unitat d'acte, i amb el compliment previ del que disposa l'Acord de Consell de Ministres que s'esmenta a la disposició addicional novena.

Els òrgans de govern dels organismes públics han d'adoptar totes les actuacions que calguin per integrar l'activitat de les fundacions en l'Acord esmentat a la disposició addicional novena.

La integració no es pot entendre com a causa de modificació o de resolució de les relacions jurídiques que mantinguin les fundacions esmentades, i els organismes públics queden subrogats en les relacions jurídiques esmentades.

Secció 4a Organismes educatius i culturals

Article 5. Modificació de la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007.

Es modifica l'apartat U de la disposició addicional quaranta-sisena de la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007, que queda redactada en els termes següents:

«U. Es crea, adscrit al Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, l'organisme autònom Programes Educatius Europeus per a l'execució dels crèdits pressupostaris que puguin resultar afectats per la gestió coordinada, a escala nacional, de la realització de les accions del «Programa d'acció en l'àmbit de l'aprenentatge permanent» de la Unió Europea o del programa comunitari que el substitueixi, així com per al desenvolupament de totes les altres activitats necessàries per a la gestió esmentada. D'acord amb la Decisió del Parlament Europeu i del Consell, presentada per la Comissió Europea el 15 de juliol de 2004 i adoptada pel Consell el 24 de juliol de 2006, l'organisme ha d'assumir la gestió del Programa esmentat, i ha d'informar les comunitats autònomes de la seva execució, a través del seu Consell Rector.»

Així mateix, aquest organisme ha d'incorporar entre les seves finalitats potenciar la projecció internacional del sistema universitari espanyol i la seva oferta, així com la mobilitat interuniversitària. L'organisme autònom ha d'assumir aquestes funcions en el moment en què s'extingeixi la fundació del sector públic estatal Fundació per a la Projecció Internacional de les Universitats Espanyoles (Universidad.es), i amb la nova denominació de Servei Espanyol per a la Internacionalització de l'Educació (SEPIE), subrogant-se en els drets i les obligacions de què sigui titular la fundació esmentada, excepte els drets i les obligacions que aquesta fundació tingui derivats de la seva absorció de l'extinta Fundació General de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo, i que estan destinats al compliment de les finalitats de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo, i que s'executen en virtut de les finalitats recollides a l'article 3.2 dels seus estatuts, que passen a l'organisme autònom Universitat Internacional Menéndez Pelayo. La formulació i l'aprovació dels comptes una vegada es produeixi l'extinció de la Fundació Universidad.es i la seva rendició al Tribunal de Comptes en els termes que s'estableixen a la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, corresponen al president del Servei Espanyol per a la Internacionalització de l'Educació (SEPIE).

El personal de la Fundació Universidad.es s'ha d'incorporar, depenent de les seves funcions, a l'organisme autònom Programes Educatius Europeus o a l'organisme autònom Universitat Internacional Menéndez Pelayo des del moment de la seva extinció, amb la mateixa situació, antiguitat i grau que, si s'escau, tinguessin, subrogant-se l'organisme corresponent en els contractes de treball concertats amb personal subjecte a contracte laboral.

En tot cas, la incorporació del personal procedent de la fundació s'ha de fer, en el seu moment, amb la condició d'«a extingir» i sense que, en cap cas, aquest personal adquireixi la condició d'empleat públic.

Únicament pot adquirir la condició d'empleat públic mitjançant la superació de les proves selectives que, si s'escau, es puguin convocar a través de l'administració pública a la qual s'incorpora, en els termes i d'acord amb els principis continguts a la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

La integració de la Fundació Universidad.es en l'organisme autònom Programes Educatius Europeus i la incorporació de part del seu personal en l'organisme autònom Universitat Internacional Menéndez Pelayo no ha de suposar cap cost addicional al que suposi l'addició dels pressupostos de totes dues entitats. En cap cas la incorporació del personal en tots dos organismes pot suposar un increment net d'estructura o de personal, i s'ha de dotar exclusivament mitjançant la redistribució d'efectius corresponent.

Article 6. *Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música.*

Amb l'objecte de millorar l'eficàcia i l'eficiència de les institucions culturals de l'Estat, l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música i la Corporació RTVE han de subscriure convenis de col·laboració per a la promoció i la difusió de la música en l'àmbit nacional i internacional, en els quals han de promoure la utilització conjunta i l'optimització dels recursos del Cor de RTVE i dels cors dependents de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música.

En aquests convenis s'ha de regular l'exercici de la direcció artística en les actuacions objecte de la col·laboració, així com els seus termes econòmics. En tot cas, els convenis han de respectar la independència dels conjunts corals i no han d'alterar la relació jurídica entre el personal que participi en les actuacions conjuntes i les entitats públiques de què depenen.

Article 7. Modificació de l'article 32 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

L'article 32 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, queda redactat en els termes següents:

«Article 32. *Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació.*

1. Corresponen a l'organisme públic Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació (ANECA) les funcions d'acreditació i avaluació del professorat universitari, avaluació de titulacions universitàries, millora de la qualitat, seguiment de resultats i informe en l'àmbit universitari, i qualsevol altra que els atribueixi la Llei.

L'ANECA ha d'assumir les funcions d'avaluació de l'activitat investigadora previstes al Reial decret 1086/1989, de 28 d'agost, sobre retribucions del professorat universitari, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Els estatuts de l'organisme públic ANECA han de garantir la seva independència funcional.

L'ANECA ha d'exercir les funcions previstes al paràgraf primer d'aquest apartat 1, dins del marc general de competències definit al nostre ordenament.

2. L'ANECA ha de desenvolupar la seva activitat d'acord amb els principis de competència tècnica i científica, legalitat i seguretat jurídica, independència i transparència, atenent els criteris d'actuació usuals d'aquestes institucions en l'àmbit internacional.

3. L'ANECA pot participar en els procediments d'homologació i reconeixement d'equivalències a títols universitaris espanyols i correspondència de nivell acadèmic, en els termes que es determinin reglamentàriament. La iniciació d'aquests procediments ha de meritjar una taxa.»

Article 8. Creació de l'organisme públic ANECA.

1. Es crea l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació (ANECA), com a organisme autònom dels previstos a l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, al qual corresponen les funcions previstes a l'article 32 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

2. L'organisme autònom ANECA ha d'estar adscrit al Ministeri d'Educació, Cultura i Esports a través de la Secretaria General d'Universitats.

3. L'organisme autònom ANECA ha de desenvolupar la seva activitat d'acord amb els principis de competència tècnica i científica, legalitat i seguretat jurídica, independència i transparència, atenent els criteris d'actuació usuals d'aquestes institucions en l'àmbit internacional. Els estatuts de l'organisme autònom ANECA, que s'han d'aprovar mitjançant reial decret del Consell de Ministres, i tenen el contingut previst a l'article 62 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, han de garantir la seva independència funcional.

El director de l'ANECA, responsable de la seva direcció i gestió ordinària, ha de ser nomenat i separat pel seu Consell Rector, a proposta del seu president, entre persones que reuneixin les qualificacions necessàries per al càrrec, segons que es determini a l'Estatut.

4. Sense perjudici de les competències de fiscalització atribuïdes al Tribunal de Comptes, el control de la gestió economicofinancera d'aquest organisme autònom s'ha

d'exercir sota la modalitat de control financer permanent, en les condicions i en els termes que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

5. L'organisme autònom ANECA ha d'entrar en funcionament efectiu en el termini màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, amb l'aprovació prèvia dels seus estatuts i de l'extinció de la fundació ANECA.

A partir del moment de la seva entrada en funcionament efectiva, l'organisme autònom ANECA s'ha de subrogar en els drets i les obligacions de què sigui titular l'entitat.

En tot cas, la incorporació del personal procedent de la fundació s'ha de fer, en el seu moment, amb la condició d'«a extingir» i sense que en cap cas aquest personal adquireixi la condició d'empleat públic. Únicament pot adquirir la condició d'empleat públic mitjançant la superació de les proves selectives corresponents que, si s'escau, es puguin convocar a través de l'administració pública a la qual s'incorpora, en els termes i d'acord amb els principis continguts a la Llei 7/2007, de 12 d'abril.

La formulació i l'aprovació dels comptes una vegada es produeixi l'extinció de la fundació ANECA i la seva rendició al Tribunal de Comptes en els termes que s'estableixen a la Llei 47/2003, de 26 de novembre, corresponen al president o director de l'ANECA.

6. La creació de l'ANECA no ha d'implicar cap increment en la despesa pública respecte a la supressió de la fundació del sector públic estatal que, amb la mateixa denominació, està desenvolupant les seves funcions.

En cap cas pot suposar un increment net d'estructura o de personal, i s'ha de dotar exclusivament mitjançant la redistribució d'efectius corresponent.

7. L'organisme autònom ANECA ha de gestionar des del moment de la seva constitució efectiva i fins que disposi d'un pressupost propi aprovat per norma amb rang de llei, amb els efectes que s'hi estableixin, el pressupost de la fundació Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació.

Secció 5a ICEX

Article 9. Transferència de la branca d'activitat de mitjà propi de la Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, SA, a l'entitat pública empresarial ICEX Espanya Exportació i Inversions (ICEX).

La Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, SA, pot traspasar en bloc per successió universal a l'entitat pública empresarial ICEX Espanya Exportació i Inversions (ICEX) l'activitat que exerceix com a mitjà propi relacionada amb la que efectua aquesta. Aquest traspàs es regeix pel que disposen els articles 168 i següents de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, i cal l'autorització del Consell de Ministres d'acord amb el que disposa la lletra f) de l'article 169, en la qual s'han de determinar els termes del traspàs, amb els actius, passius i personal que correspongui.

En tot cas, la incorporació del personal procedent de la Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, SA, s'ha de fer en el seu moment amb la condició d'«a extingir» i sense que en cap cas aquest personal adquireixi la condició d'empleat públic.

Únicament pot adquirir la condició d'empleat públic mitjançant la superació de les proves selectives que, si s'escau, es puguin convocar a través de l'administració pública a la qual s'incorpora, en els termes i d'acord amb els principis continguts a la Llei 7/2007, de 12 d'abril.

En el procés d'integració del personal laboral cal respectar, en tot cas, els principis d'igualtat, mèrit i capacitat en l'accés exigits per la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

En tot cas, no es pot derivar cap increment de la massa salarial a les entitats afectades.

Secció 6a Obra Assistencial Familiar de la província de Sevilla

Article 10. *Extinció de l'organisme «Obra Assistencial Familiar de la província de Sevilla».*

1. Queda suprimit l'organisme «Obra Assistencial Familiar de la província de Sevilla».

2. La liquidació del patrimoni propi de l'organisme s'ha de fer, sota la supervisió i direcció de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a través de la societat estatal COFIVACASA, SA, que ha de procedir a l'alienació dels béns de l'organisme. Tanmateix, es poden integrar en el patrimoni de l'Administració General de l'Estat els béns i drets que, si s'escau, siguin necessaris per a la seva afectació o adscripció a serveis de l'Administració General de l'Estat o dels organismes públics vinculats o dependents, o que es consideri convenient que passin a ser administrats directament per la Direcció General del Patrimoni de l'Estat. Una vegada concloses les operacions de liquidació, cal elaborar el balanç corresponent i ingressar al Tresor Públic el romanent líquid resultant, si n'hi ha.

3. La compensació a COFIVACASA per les despeses en què pugui incórrer per raó de la liquidació de l'organisme s'ha de fixar per conveni amb el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques tenint en compte els costos directes i els indirectes, així com marges raonables, conformes amb l'import d'aquells, per atendre desviacions i imprevistos i cobrir el benefici empresarial.

4. Les persones que a 30 de juny de 2013 ocupessin els habitatges de propietat de l'organisme han de continuar en el seu usdefruit amb caràcter vitalici, i el seu dret no és transmissible als seus successors o drethavents llevat que aquests acreditin que, amb anterioritat a la subrogació pretesa, només s'hagi produït una transmissió anterior del dret a ocupar l'habitatge des de la seva primera ocupació. El cànon per l'usdefruit s'ha d'actualitzar anualment d'acord amb l'índex de preus de consum. Els ocupants dels habitatges tenen dret preferent a l'adquisició d'aquests habitatges, i es pot acordar l'alienació a favor seu de manera directa.

CAPÍTOL II

Mesures de simplificació d'estructures i procediments administratius

Secció 1a Comptes del Tresor Públic

Article 11. *Modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.*

U. L'apartat 1 de l'article 108 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, passa a tenir la redacció següent:

«1. Amb caràcter general, els ingressos i pagaments de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms i les agències estatals, s'han de canalitzar a través del compte o els comptes que es mantinguin al Banc d'Espanya, en els termes que es convingui amb aquest, de conformitat amb l'article 13 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya. L'obertura d'aquests comptes, excepte els destinats a la centralització de la tresoreria de cada organisme autònom o agència estatal, requereix l'autorització prèvia de la Secretaria General del Tresor i Política Financera.

Es poden obrir comptes a l'Institut de Crèdit Oficial quan aquest actuï com a agent financer de les entitats esmentades al paràgraf anterior. Els convenis reguladors de les condicions d'utilització d'aquests comptes han de ser objecte d'un informe favorable de la Secretaria General del Tresor i Política Financera amb caràcter previ a la seva subscripció.

El ministre d'Economia i Competitivitat pot establir supòsits excepcionals en els quals la Secretaria General del Tresor i Política Financera pot autoritzar l'obertura de comptes en altres entitats de crèdit, en els termes establerts a l'article següent.»

Dos. L'article 109 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, passa a tenir la redacció següent:

«Article 109. *Relació amb entitats de crèdit.*

1. L'obertura de comptes de situació de fons de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms i les agències estatals fora del Banc d'Espanya requereix l'autorització prèvia de la Secretaria General del Tresor i Política Financera, amb expressió de la finalitat de l'obertura i de les condicions d'utilització. Després de l'autorització, queda expedida la via per a l'inici de l'expedient de contractació corresponent, que s'ha d'ajustar al que disposa la normativa sobre contractes del sector públic, mitjançant un procediment negociat amb un mínim de tres ofertes i sense necessitat d'exigir prestació de garantia definitiva. L'autorització caduca al cap de sis mesos si, transcorregut aquest període des que es va concedir, no s'ha adjudicat el contracte.

Si tres mesos després de la sol·licitud no s'ha notificat l'autorització esmentada, aquesta s'entén com a no concedida.

Els contractes han de contenir necessàriament una clàusula d'exclusió de la facultat de compensació i el respecte al benefici d'inembargabilitat dels fons públics establert a l'article 23 d'aquesta Llei. Es pot pactar que les despeses d'administració del compte es redueixin amb càrrec als interessos meritats per aquest.

Una vegada feta l'adjudicació i formalitzat el contracte, cal comunicar aquests fets a la Secretaria General del Tresor i Política Financera amb expressió de la data a partir de la qual comença l'execució del contracte. L'autorització s'ha de concedir pel termini de durada total del contracte, incloses les prorroques previstes, i amb un límit màxim de sis anys. En el cas de cancel·lació anticipada del compte, cal comunicar aquest fet a la Secretaria General del Tresor i Política Financera.

2. La Secretaria General del Tresor i Política Financera pot ordenar la cancel·lació o parització dels comptes a què es refereix l'apartat anterior quan es comprovi que no subsisteixen les raons que van motivar-ne l'autorització o que no es compleixen les condicions imposades per al seu ús.

3. No obstant el que s'assenyala als apartats anteriors, es pot declarar la contractació centralitzada amb una o diverses entitats de crèdit amb la finalitat de concentrar i optimitzar la gestió dels fons a què es refereix aquest article. Correspon a la Secretaria General del Tresor i Política Financera instar el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques a la iniciació del procediment i determinar les condicions en les quals s'ha de desenvolupar la tramitació de l'acord marc oportú.

L'obertura de comptes per part dels òrgans i organismes esmentats a l'apartat 1 d'aquest article s'ha de fer mitjançant els contractes derivats de l'acord marc, i es requereix l'autorització prèvia de la Secretaria General del Tresor i Política Financera, en la qual s'ha de determinar, si s'escau, l'entitat en què, de conformitat amb el que estableix l'acord marc, s'han d'obrir els comptes segons les estipulacions pactades.

Excepcionalment, la Secretaria General del Tresor i Política Financera pot autoritzar l'obertura de comptes al marge del contracte esmentat, i en aquest cas s'aplica el procediment descrit a l'apartat 1.

4. La Secretaria General del Tresor i Política Financera, en relació amb els comptes oberts en entitats de crèdit a què es refereix aquest article, pot sol·licitar, a l'òrgan administratiu gestor o l'entitat de crèdit corresponent, qualsevol dada tendent a comprovar el compliment de les condicions en què es va autoritzar l'obertura del compte.»

Secció 2a Consorcis

Article 12. Causes i procediment per a l'exercici del dret de separació d'un consorci.

1. Els membres d'un consorci al qual sigui aplicable el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, es poden separar del consorci en qualsevol moment sempre que no s'hagi assenyalat un terme per a la durada d'aquest.

Quan el consorci tingui una durada determinada, qualsevol dels seus membres se'n pot separar abans de la finalització del termini determinat si algun dels membres del consorci ha incomplert alguna de les seves obligacions estatutàries i, en particular, les que impedeixin complir amb la finalitat per a la qual es va crear el consorci, com ara l'obligació de fer aportacions al fons patrimonial.

Quan un municipi deixi de prestar un servei, d'acord amb el que preveu la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, i aquest servei sigui un dels prestats pel consorci al qual pertany, el municipi se'n pot separar.

2. El dret de separació s'ha d'exercir mitjançant un escrit notificat al màxim òrgan de govern del consorci. A l'escrit cal fer-hi constar l'incompliment que motiva la separació, la formulació de requeriment previ del seu compliment i el transcurs del termini atorgat per complir després del requeriment.

Article 13. Efectes de l'exercici del dret de separació d'un consorci.

1. L'exercici del dret de separació produeix la dissolució del consorci llevat que la resta dels seus membres, de conformitat amb el que preveuen els estatuts, n'acordin la continuïtat i romanguin al consorci, almenys, dues administracions, o dues entitats o organismes públics vinculats o dependents de més d'una administració.

2. Quan l'exercici del dret de separació no comporti la dissolució del consorci, s'apliquen les regles següents:

a) Es calcula la quota de separació que li correspongui a qui exerceixi el seu dret de separació, d'acord amb la participació que li hagués correspost en el saldo resultant del patrimoni net, en cas d'haver tingut lloc la liquidació, tenint en compte que el criteri de repartiment és el que disposen els estatuts.

A falta de previsió estatutària, es considera quota de separació la que li hagués correspost en la liquidació. En defecte de determinació de la quota de liquidació, s'ha de tenir en compte tant el percentatge de les aportacions que hagi efectuat qui exerceix el dret de separació al fons patrimonial del consorci com el finançament concedit cada any. Si el membre del consorci que se separa no ha fet aportacions per no estar-hi obligat, el criteri de repartiment ha de ser la participació en els ingressos que, si s'escau, hagués rebut durant el temps que ha pertangut al consorci.

El consorci ha d'acordar la forma i les condicions en què ha de tenir lloc el pagament de la quota de separació, en el supòsit que aquesta sigui positiva, així com la forma i les condicions del pagament del deute que correspongui a qui exerceix el dret de separació, si la quota és negativa.

La separació efectiva del consorci es produeix una vegada determinada la quota de separació, en el supòsit que aquesta sigui positiva, o una vegada s'hagi pagat el deute, si la quota és negativa.

b) Si el consorci està adscrit, d'acord amb el que preveu la Llei, a l'administració que ha exercit el dret de separació, s'ha d'acordar mitjançant el consorci a qui, de la resta d'administracions o entitats o organismes públics vinculats o dependents d'una administració que romanen al consorci, s'adscriu en aplicació dels criteris establerts a la Llei.

Article 14. *Liquidació del consorci.*

1. La dissolució del consorci produeix la seva liquidació i extinció. En tot cas, és causa de dissolució que s'hagin complert les finalitats estatutàries del consorci.

2. L'òrgan màxim de govern del consorci en adoptar l'acord de dissolució ha de nomenar un liquidador. A falta d'acord, el liquidador és l'administrador del consorci.

3. El liquidador ha de calcular la quota de liquidació que correspongui a cada membre del consorci de conformitat amb el que preveuen els estatuts. Si no està previst als estatuts, s'ha de calcular la quota d'acord amb la participació que li correspongui en el saldo resultant del patrimoni net després de la liquidació, tenint en compte que el criteri de repartiment és el que disposen els estatuts.

A falta de previsió estatutària, s'han de tenir en compte tant el percentatge de les aportacions que hagi efectuat cada membre del consorci al seu fons patrimonial com el finançament concedit cada any. Si algun dels membres del consorci no ha fet aportacions per no estar-hi obligat, el criteri de repartiment és la participació en els ingressos que, si s'escau, hagués rebut durant el temps que ha pertangut al consorci.

4. El consorci ha d'acordar la forma i les condicions en què ha de tenir lloc el pagament de la quota de liquidació en el supòsit en què aquesta sigui positiva.

5. Les entitats consorciades poden acordar, amb la majoria que s'estableixi als estatuts, o a falta de previsió estatutària per unanimitat, la cessió global d'actius i passius a una altra entitat jurídicament adequada amb la finalitat de mantenir la continuïtat de l'activitat i assolir els objectius del consorci que es liquida.

Article 15. *Termini d'adaptació d'estatuts i dret supletori.*

1. Els estatuts dels consorcis han de recollir el que preveuen els articles anteriors referits al dret de separació i dissolució i liquidació del consorci, i ho poden desenvolupar sempre que no contravingui el que preveu la Llei.

2. Els consorcis creats anteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han d'adaptar els seus estatuts al que preveu la Llei en el termini de sis mesos des de la data esmentada.

3. En tot allò no previst als estatuts ni en aquesta Llei, cal complir el que preveu el Codi civil sobre la societat civil, excepte el règim de liquidació, que s'ha de sotmetre al que disposa el Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital.

Secció 3a Ocupació

Article 16. *Modificació de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació.*

La lletra f) de l'article 13 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, queda redactada en els termes següents:

«f) Gestionar l'Observatori de les Ocupacions del Servei Públic d'Ocupació Estatal, amb una xarxa a tot el territori de l'Estat, que analitzi la situació i les tendències del mercat de treball i la situació de la formació per a l'ocupació, en col·laboració amb les comunitats autònomes.»

Secció 4a Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats

Article 17. *Modificació de la Llei 16/1983, de 24 d'octubre, de creació de l'organisme autònom Institut de la Dona.*

U. L'organisme autònom Institut de la Dona canvia la seva denominació per la d'«Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats».

Dos. Es modifica l'article primer de la Llei 16/1983, de 24 d'octubre, de creació de l'organisme autònom Institut de la Dona, que passa a tenir la redacció següent:

«Article primer. *Naturalesa i règim jurídic.*

1. Es crea l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats, com a organisme autònom dels previstos al capítol II del títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, adscrit al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat a través de la Secretaria d'Estat de Serveis Socials i Igualtat.

2. De conformitat amb la disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats és l'organisme competent al Regne d'Espanya als efectes del que disposen l'article 20 de la Directiva 2006/54/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de juliol de 2006, relativa a l'aplicació del principi d'igualtat d'oportunitats i igualtat de tracte entre homes i dones en matèria de treball i ocupació (refosa), i l'article 12 de la Directiva 2004/113/CE, del Consell, de 13 de desembre de 2004, sobre aplicació del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones en l'accés a béns i serveis i el seu subministrament.

3. L'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats es regeix pel que disposen aquesta Llei, al capítol II del títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, i la resta de normes que li siguin aplicables.»

Tres. Es modifica l'article segon, que passa a tenir la redacció següent:

«Article segon. *Finalitats.*

L'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats té com a finalitat primordial promoure i fomentar les condicions que possibilitin la igualtat social de tots dos sexes i la participació de la dona en la vida política, cultural, econòmica i social, així com prevenir i eliminar tota classe de discriminació de les persones per raó de naixement, sexe, origen racial o ètnic, religió o ideologia, orientació o identitat sexual, edat, discapacitat o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.»

Quatre. Es modifica l'article tercer, que passa a tenir la redacció següent:

«Article tercer. *Funcions.*

Per al compliment dels seus fins, l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats ha d'exercir, en l'àmbit de les competències de l'Estat, les funcions següents:

a) Impulsar i desenvolupar l'aplicació transversal del principi d'igualtat de tracte i no-discriminació i, singularment, de les mesures que facin efectiu el principi d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes.

b) Rebre i canalitzar en l'ordre administratiu les denúncies formulades en casos concrets de discriminació de fet o de dret per raó de sexe, assistint de manera independent les víctimes de discriminació per aquest motiu perquè tramitin les seves reclamacions.

c) Promoure les mesures dirigides a l'assistència i la protecció de les víctimes de discriminació per qualsevol dels motius a què es refereix l'article 2, sense perjudici de les competències assumides per altres òrgans.

d) Recopilar informació i documentació relativa a la dona i a les persones víctimes de discriminació, així com crear un banc de dades actualitzat que serveixi de base per al desenvolupament de les funcions i competències de l'Institut.

e) Elaborar informes, estudis i recomanacions sobre la situació de les dones a Espanya i sobre matèries que afectin la igualtat de tracte i la no-discriminació, i difusió i intercanvi d'aquests amb departaments ministerials i ens públics o privats, d'àmbit internacional, nacional, autonòmic o local.

f) Dur a terme qualssevol activitats que afavoreixin la participació de les dones en l'activitat econòmica i en el mercat de treball, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març.

g) Vetllar per la imatge de les dones a la publicitat i atendre les denúncies concretes en aquest camp.

h) Fomentar les relacions en l'àmbit de les seves competències amb organitzacions no governamentals d'àmbit estatal, així com amb ens estatals, autonòmics i locals, públics o privats i procurar la vinculació de l'Institut amb organismes internacionals dedicats a matèries afins.

i) Formular iniciatives i activitats de sensibilització social, informació, formació i participació, així com dur a terme qualssevol activitats que calgui per assolir les finalitats exposades, d'acord amb la normativa d'aplicació.

j) Exercir qualsevol altra de les funcions atribuïdes per la normativa vigent.»

Cinc. Es modifica l'article quart, que passa a tenir la redacció següent:

«Article quart. *Direcció i coordinació.*

La persona titular de la Direcció de l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats ha d'exercir la direcció i la coordinació de les funcions encomanades a l'organisme. El seu nomenament s'ha de fer mitjançant reial decret, a proposta de la persona titular del Ministeri al qual estigui adscrit.»

Sis. Se suprimeixen els articles 2 bis, cinquè i sisè.

Set. L'actual article setè passa a ser l'article cinquè, amb la redacció següent:

«Article cinquè. *Finançament.*

Per al compliment dels seus fins, l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats disposa dels recursos econòmics següents:

a) Les transferències i altres assignacions que figurin als pressupostos generals de l'Estat.

b) Les donacions, llegats, subvencions i qualsevol altra ajuda econòmica que pugui obtenir i que accepti vàlidament.

c) Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni.

d) Els productes i les rendes del patrimoni esmentat.

e) Els beneficis que, si s'escau, pugui obtenir de l'activitat que sigui pròpia de l'Institut.

f) Qualsevol altre recurs que se li pugui atribuir.»

Secció 5a Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica

Article 18. *Modificació de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Es modifica l'article 33 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat en els termes següents:

«Article 33. *Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica.*

1. El Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica es configura com un òrgan col·legiat dels previstos a l'apartat 2 de l'article 22 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, adscrit a l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats, sense participar de la seva estructura jeràrquica.

A més, té la consideració d'organisme d'igualtat, als efectes del que disposa l'article 13 de la Directiva 2000/43/CE del Consell, de 29 de juny de 2000, relativa a

l'aplicació del principi d'igualtat de tracte de les persones independentment del seu origen racial o ètnic.

2. El Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica ha d'exercir les competències a què es refereix l'apartat 3 en els àmbits següents:

- a) L'educació,
- b) la sanitat,
- c) les prestacions i els serveis socials,
- d) l'oferta i l'accés a qualssevol béns i serveis, inclòs l'habitatge, i
- e) l'accés al treball, a l'activitat per compte propi i a l'exercici professional, l'afiliació i la participació en les organitzacions sindicals i empresarials, les condicions de treball, la promoció professional i la formació professional ocupacional i contínua.

3. El Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica ha d'exercir amb independència les competències següents:

- a) Prestar assistència a les víctimes de discriminació pel seu origen racial o ètnic a l'hora de tramitar les seves reclamacions.
- b) Elaborar estudis i publicar informes sobre la discriminació de les persones per l'origen racial o ètnic.
- c) Promoure mesures que contribueixin a eliminar la discriminació de les persones per l'origen racial o ètnic, formulant, si s'escau, recomanacions sobre qualsevol qüestió relacionada amb aquesta discriminació.

Aquestes funcions les ha d'exercir el Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica sense perjudici de les competències que corresponguin a les comunitats autònomes en els àmbits a què es refereix l'apartat anterior.

4. Formen part del Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica els ministeris amb competències en les matèries a què es refereix l'apartat 2. Així mateix, cal assegurar la participació de les comunitats autònomes, de les entitats locals, de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives, així com d'altres organitzacions i associacions l'activitat de les quals estigui relacionada amb la igualtat de tracte i la no-discriminació de les persones pel seu origen racial o ètnic.

5. La composició i el funcionament del Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica s'ha de regular mitjançant real decret aprovat pel Consell de Ministres.

6. L'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats ha de prestar al Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica el suport necessari per a l'exercici de les seves funcions.

7. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les competències del Defensor del Poble que estableix la Llei orgànica 3/1981, de 6 d'abril.

El Defensor del Poble pot establir amb el Consell per a l'Eliminació de la Discriminació Racial o Ètnica els mecanismes de cooperació i col·laboració que es considerin oportuns.»

Secció 6a Integracions i simplificacions orgàniques

Article 19. *Modificació de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.*

La secció 2a del capítol VI de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, queda redactada en els termes següents:

«Secció 2a De l'Observatori de Salut

Article 63. *Observatori de Salut.*

1. Es crea l'Observatori de Salut com a òrgan col·legiat de consulta i assessorament, dels previstos a l'article 40.3 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, adscrit al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat a través de la Direcció General de Salut Pública, Qualitat i Innovació.

2. Aquest òrgan té com a finalitat proporcionar una anàlisi permanent del Sistema Nacional de Salut en el seu conjunt, contribuir a assolir els objectius previstos a la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, així com promoure la disminució de les desigualtats en salut per raó de gènere, les actuacions tendents a la consecució de l'equitat en salut i a la prevenció de l'impacte del canvi climàtic sobre la salut pública i sobre el Sistema Nacional de Salut.

3. Per al compliment dels seus fins, l'Observatori de Salut té les funcions de consulta i assessorament sobre totes les mesures en matèria de salut que es puguin abordar.

4. La Direcció General de Salut Pública, Qualitat i Innovació del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat ha de prestar a l'Observatori de Salut el suport necessari per a l'exercici de les seves funcions.

5. Cal determinar reglamentàriament les funcions, la composició, l'organització i les regles de funcionament de l'Observatori de Salut, que ha de funcionar en ple i en seccions, en funció dels temes a tractar.»

Article 20. *Creació del Consell Espanyol de Drogodependències i Altres Addiccions.*

1. Es crea el Consell Espanyol de Drogodependències i Altres Addiccions, com a òrgan col·legiat de consulta i assessorament dels previstos a l'article 40.1 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat adscrit al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat a través de la Delegació del Govern per al Pla nacional sobre drogues.

2. El Consell Espanyol de Drogodependències i Altres Addiccions té com a finalitat la millora de la qualitat tècnica en la definició i l'execució de les polítiques i actuacions estatals de control de l'oferta i reducció de la demanda de drogues, així com d'altres addiccions, i dels seus efectes perjudicials en la vida de les persones i en la societat, que es promoguin, coordinin o dugin a terme mitjançant la Delegació del Govern per al Pla nacional sobre drogues.

3. Són funcions del Consell Espanyol de Drogodependències i Altres Addiccions les següents:

a) Actuar com a òrgan permanent de consulta i assessorament tècnic de la Delegació del Govern per al Pla nacional sobre drogues.

b) Proposar a la Delegació del Govern per al Pla nacional sobre drogues l'adopció de totes les mesures i actuacions que estiguin relacionades amb les matèries que constitueixen els seus fins.

c) Qualsevol altra que se li atribueixi per l'ordenament jurídic.

4. Cal determinar reglamentàriament la composició i el funcionament del Consell Espanyol de Drogodependències i Altres Addiccions, i pel que fa a la seva composició cal garantir, en tot cas, la presència de les administracions públiques amb competències en matèria de control de l'oferta i la reducció de la demanda de drogues i d'altres addiccions, de la Fiscalia General de l'Estat i dels principals agents socials implicats en la prevenció i el tractament dels problemes relacionats amb les drogodependències i altres conductes addictives.

5. La Delegació del Govern per al Pla nacional sobre drogues del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat ha de prestar al Consell Espanyol de Drogodependències i Altres Addiccions el suport necessari per a l'exercici de les seves funcions.

Article 21. *Consell de la Joventut d'Espanya.*

1. El Consell de la Joventut d'Espanya es configura com una entitat corporativa de base privada, dotada de personalitat jurídica, que té per finalitat servir de canal de trobada, diàleg, participació i assessorament en les polítiques públiques en matèria de joventut, i que ha d'exercir les funcions que es determinin reglamentàriament per al compliment d'aquests fins.

2. El Consell de la Joventut d'Espanya està integrat per associacions juvenils, federacions constituïdes per aquestes i seccions juvenils de les altres associacions, sempre que reuneixin els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

3. El Consell de la Joventut d'Espanya ha d'aprovar el seu reglament d'organització i funcionament, el qual ha de ser autoritzat per l'òrgan competent del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, sempre que s'ajusti a les normes que s'aprovin reglamentàriament pel que fa a composició i funcionament.

Secció 7a Tribunal de Comptes

Article 22. *Modificació de la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes.*

La Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 29, amb el contingut següent:

«4. No obstant això, a les comunitats autònomes que no tinguin establert un òrgan de control extern, el Tribunal de Comptes pot establir seccions territorials d'aquest per al compliment de les funcions pròpies.»

Dos. S'afegeix una nova disposició addicional onzena, amb el contingut següent:

«Disposició addicional onzena. *Informe preceptiu.*

Cal sotmetre a informe del Tribunal de Comptes els avantprojectes de llei i els projectes de disposicions reglamentàries que versin sobre el seu règim jurídic o sobre l'exercici de les seves funcions fiscalitzadora o jurisdiccional.

El Tribunal de Comptes ha d'emetre l'informe en el termini improrrogable de trenta dies. Si a l'ordre de remissió es fa constar la urgència de l'informe, el termini és de quinze dies. Excepcionalment, l'òrgan remitent pot concedir una pròrroga del termini, atenent les circumstàncies del cas.

El Govern ha de remetre aquest informe a les Corts Generals, en el cas de tractar-se d'avantprojectes de llei.»

CAPÍTOL III

Mesures de simplificació administrativa per a ciutadans i empreses

Secció 1a Esport

Article 23. *Modificació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 32 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, que queda redactat en els termes següents:

«4. Per a la participació en qualsevol competició esportiva oficial, a més del compliment dels requisits específics que s'exigeixin en cada cas, d'acord amb el marc competencial vigent, cal tenir una llicència esportiva autonòmica, que han d'expedir les federacions esportives d'àmbit autonòmic que estiguin integrades en la federació estatal corresponent, segons les condicions i els requisits que s'estableixin reglamentàriament. La llicència produeix efectes en els àmbits estatal i autonòmic, des del moment en què s'inscriu al registre de la federació esportiva autonòmica. Les federacions esportives autonòmiques han de comunicar a la federació estatal corresponent les inscripcions que practiquin, així com les modificacions de les inscripcions esmentades; a aquests efectes, n'hi ha prou amb la remissió del nom i cognoms del titular, sexe, data de naixement, número de DNI i número de llicència.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, en els supòsits d'inexistència de federació autonòmica, impossibilitat material, quan així ho determini la mateixa federació autonòmica, o quan la federació autonòmica no estigui integrada en la federació estatal, l'expedició de llicències ha de ser assumida per la federació corresponent d'àmbit estatal. També correspon a aquesta l'expedició de les llicències per a les quals calgui un visat o una autorització prèvia de la federació esportiva internacional corresponent, i en particular quan així es desprengui del que disposen els estatuts de les federacions internacionals esmentades.

Cal determinar reglamentàriament els criteris per fixar el repartiment econòmic corresponent a la quantia global percebuda per les federacions autonòmiques per l'expedició de les llicències, atenent principalment els serveis prestats recíprocament entre la federació estatal i les autonòmiques, i respectant la llibertat de cada federació autonòmica per fixar i percebre la seva pròpia quota autonòmica diferent. L'acord de repartiment s'ha d'adoptar a l'assemblea general respectiva, i s'ha d'obtenir, a més, el vot favorable d'almenys dos terços dels responsables de les federacions territorials que es designin a aquests efectes. Aquestes federacions han de representar, al seu torn, almenys les dues terceres parts de les llicències d'aquesta modalitat esportiva. En el supòsit que no s'aconsegueixi arribar a un acord per determinar la quantia econòmica que correspon a cada federació autonòmica i a la federació estatal, cal sotmetre aquesta determinació a la decisió d'un òrgan independent, el president i els altres membres del qual han de ser designats de manera equilibrada pel Consell Superior d'Esports i pels representants de totes les comunitats autònomes.

Corresponen a les federacions d'àmbit estatal l'elaboració i l'actualització permanent del cens de llicències esportives, que ha d'estar a disposició de totes les federacions autonòmiques, les quals poden disposar dels seus propis censos o registres de les llicències que expedeixin, respectant en tot cas la legislació en matèria de protecció de dades.

Estan inhabilitats per obtenir una llicència esportiva que faculti per participar en les competicions de qualsevol modalitat esportiva a què es refereix el paràgraf primer, els esportistes i altres persones d'altres estaments que hagin estat sancionats per dopatge, tant en l'àmbit autonòmic com en l'estatal i l'internacional, mentre es trobin complint la sanció respectiva. Aquesta inhabilitació impedeix, igualment, que l'Estat o les comunitats autònomes competents reconeixin o mantinguin la condició d'esportista o tècnic d'alt nivell. El Consell Superior d'Esports i les comunitats autònomes han d'acordar els mecanismes que permetin estendre els efectes d'aquestes decisions als àmbits competencials respectius, així com dotar de reconeixement mutu les inhabilitacions per a l'obtenció de les llicències esportives que permetin participar en competicions oficials. De la mateixa manera i en els mateixos termes que els del paràgraf anterior, no poden obtenir llicència les persones que estiguin inhabilitades com a conseqüència de les infraccions previstes a la Llei orgànica 3/2013, de 20 de juny, de protecció de la salut de

l'esportista i lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva, i, si s'escau, a la normativa autonòmica vigent. Tot el que disposa aquest paràgraf s'entén en els termes que estableixi la legislació vigent en matèria de lluita contra el dopatge.

Els esportistes que tractin d'obtenir una llicència esportiva poden ser sotmesos, amb caràcter previ a la seva concessió, a un control de dopatge, amb la finalitat de determinar el compliment dels requisits establerts en aquesta normativa.»

Secció 2a Signatura electrònica

Article 24. *Modificació de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.*

La Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 2.b) de l'article 13, que queda redactat de la manera següent:

«b) Sistemes de signatura electrònica avançada basats en certificats electrònics reconeguts.

Les administracions públiques han d'admetre tots els certificats reconeguts inclosos a la "Llista de confiança de prestadors de serveis de certificació" (TSL) establerts a Espanya, publicada a la seu electrònica del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 15.

Secció 3a Notificacions

Article 25. *Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

U. Es modifica l'apartat 5 de l'article 59, que queda redactat en els termes següents:

«5. Quan els interessats en un procediment siguin desconeguts, quan s'ignori el lloc de la notificació o el mitjà a què es refereix el punt 1 d'aquest article, o si després de l'intent de notificació no s'hagi pogut practicar, la notificació s'ha de fer per mitjà d'un anunci publicat al "Butlletí Oficial de l'Estat".

Així mateix, prèviament i amb caràcter facultatiu, les administracions poden publicar un anunci al butlletí oficial de la comunitat autònoma o de la província, al tauler d'edictes de l'ajuntament de l'últim domicili de l'interessat o del consolat o secció consular de l'ambaixada corresponent, o als taulers a què es refereix l'article 12 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Les administracions públiques poden establir altres formes de notificació complementàries a través de la resta de mitjans de difusió, que no exclouen l'obligació de publicar l'anunci corresponent al "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Dos. S'introdueix una disposició addicional vint-i-unena amb el contingut següent:

«Disposició addicional vint-i-unena. *Notificació per mitjà d'anunci publicat al "Butlletí Oficial de l'Estat".*

1. L'Agència estatal Butlletí Oficial de l'Estat ha de posar a disposició de les diferents administracions públiques un sistema automatitzat de remissió i gestió telemàtica per a la publicació dels anuncis de notificació al "Butlletí Oficial de l'Estat" previstos a l'article 59.5 d'aquesta Llei i en aquesta mateixa disposició addicional. Aquest sistema, que ha de complir amb el que s'estableix a la Llei

11/2007, de 22 de juny, i la seva normativa de desplegament, ha de garantir la celeritat en la publicació dels anuncis, una inserció correcta i fidel, així com la identificació de l'òrgan remitent.

2. En el cas dels procediments administratius que tinguin una normativa específica, si concorren els supòsits previstos a l'article 59.5 d'aquesta Llei, la pràctica de la notificació s'ha de fer, en tot cas, mitjançant un anunci publicat al "Butlletí Oficial de l'Estat", sense perjudici que prèviament i amb caràcter facultatiu es pugui dur a terme de la manera prevista per la normativa específica esmentada.

3. La publicació al "Butlletí Oficial de l'Estat" dels anuncis a què es refereixen els dos paràgrafs anteriors s'ha de fer sense cap contraprestació econòmica per part dels organismes que l'hagin sol·licitat.»

Tres. S'introdueix una disposició transitòria tercera amb el contingut següent:

«Disposició transitòria tercera. *Règim transitori de la notificació per mitjà d'anuncis.*

El que disposen l'apartat 5 de l'article 59 i la disposició addicional vint-i-unena és aplicable a partir de l'1 de juny de 2015, tant als procediments que s'iniciïn amb posterioritat a aquesta data com als ja iniciats.»

Article 26. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

L'article 112 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, queda redactat de la manera següent:

«1. Quan no sigui possible notificar a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària i s'hagi intentat fer-ho almenys dues vegades al domicili fiscal, o al designat per l'interessat si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud d'aquest, cal fer constar a l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. N'hi ha prou amb un sol intent quan el destinatari consti com a desconegut al domicili o lloc esmentat.

En aquest supòsit, cal citar l'interessat o el seu representant per ser notificats per compareixença mitjançant anuncis que s'han de publicar, una sola vegada per a cada interessat, al "Butlletí Oficial de l'Estat".

La publicació al "Butlletí Oficial de l'Estat" s'ha de fer els dilluns, dimecres i divendres de cada setmana. Aquests anuncis es poden exposar, així mateix, a l'oficina de l'Administració tributària corresponent a l'últim domicili fiscal conegut. En cas que l'últim domicili conegut radiqui a l'estranger, l'anunci es pot exposar al consolat o secció consular de l'ambaixada corresponent.

2. A la publicació ha de constar la relació de notificacions pendents amb indicació del tributari obligat o el seu representant, el procediment que les motiva, l'òrgan competent de la tramitació, i el lloc i termini en què el destinatari ha de comparèixer per ser notificat.

En tot cas, la compareixença s'ha de produir en el termini de 15 dies naturals, comptats des del següent al de la publicació de l'anunci al "Butlletí Oficial de l'Estat". Transcorregut aquest termini sense comparèixer, la notificació s'entén produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

3. Quan l'inici d'un procediment o qualsevol dels seus tràmits s'entenguin notificats per no haver comparegut el tributari obligat o el seu representant, se'l considera notificat de les successives actuacions i diligències del procediment esmentat, i es manté el dret que l'assisteix a comparèixer en qualsevol moment del procediment. Tanmateix, les liquidacions que es dictin en el procediment i els acords d'alienació dels béns embargats s'han de notificar d'acord amb el que estableix aquesta secció.»

Article 27. *Modificació del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març.*

Es modifica la lletra b) de l'apartat 4, de l'article 29, del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«b) Quan no sigui possible notificar a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració, i una vegada s'hagi intentat fer-ho dues vegades, o una sola si consta com a desconegut, cal fer-ho constar així a l'expedient, amb expressió de les circumstàncies dels intents de notificació. En aquests casos, cal publicar un anunci al "Butlletí Oficial de l'Estat", el qual ha d'indicar el lloc i el termini d'exposició pública de la relació de titulars amb notificacions pendents.

Aquesta relació, en la qual ha de constar el procediment que motiva la notificació, l'òrgan responsable de la tramitació i el lloc i el termini en què el destinatari ha de comparèixer per ser notificat, s'ha d'exposar als llocs destinats a l'efecte a l'ajuntament i a la gerència del cadastre corresponent al terme municipal en què s'ubiquin els immobles, sense perjudici de la seva publicació a la seu electrònica de la Direcció General del Cadastre per a la consulta individual. La compareixença s'ha de produir en el termini de deu dies comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci al "Butlletí Oficial de l'Estat".»

CAPÍTOL IV

Article 28. *Modificació de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.*

U. Es modifica l'epígraf c) de l'apartat 1 de l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Funcionaris interins.*

(...)

c) L'execució de programes de caràcter temporal, que no poden tenir una durada superior a tres anys, ampliable fins a dotze mesos més per les lleis de funció pública que es dictin en desplegament d'aquest Estatut.»

Dos. S'introdueix un nou apartat 6 a l'article 10, amb la redacció següent:

«Article 10. *Funcionaris interins.*

(...)

6. El personal interí la designació del qual sigui conseqüència de l'execució de programes de caràcter temporal o de l'excés o acumulació de tasques per un termini màxim de sis mesos, dins d'un període de dotze mesos, pot prestar els serveis que se li encarreguin en la unitat administrativa en què es produeixi el seu nomenament o en altres unitats administratives en què exerceixi funcions anàlogues, sempre que, respectivament, aquestes unitats participin en l'àmbit d'aplicació del programa esmentat de caràcter temporal, amb el límit de durada assenyalat en aquest article, o estiguin afectades per l'acumulació de tasques esmentada.»

Tres. Es modifica la lletra k) de l'article 48, que queda redactada de la manera següent:

«Els funcionaris públics tenen els permisos següents.

(...)

k) Per afers particulars, cinc dies l'any.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 84, que queda redactat en els termes següents:

«Article 84. *La mobilitat voluntària entre administracions públiques.*

(...)

3. Els funcionaris de carrera que obtinguin destí en una altra administració pública a través dels procediments de mobilitat queden, respecte de la seva administració d'origen, en la situació administrativa de servei en altres administracions públiques. En els supòsits de remoció o supressió del lloc de treball obtingut per concurs, han de romandre a l'administració de destí, que els ha d'assignar un lloc de treball segons els sistemes de carrera i provisió de llocs vigents a l'administració esmentada.

En el supòsit de cessament del lloc obtingut per lliure designació, l'administració de destí, en el termini màxim d'un mes a comptar de l'endemà del cessament, pot acordar l'adscripció del funcionari a un altre lloc d'aquesta o li ha de comunicar que l'adscripció esmentada no serà efectiva. En tot cas, durant aquest període s'entén que continua a tots els efectes en servei actiu a l'administració esmentada.

Una vegada transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi acordat la seva adscripció a un altre lloc, o una vegada rebuda la comunicació que aquesta no es farà efectiva, el funcionari ha de sol·licitar en el termini màxim d'un mes el reingrés al servei actiu en la seva administració d'origen, la qual li ha d'assignar un lloc de treball segons els sistemes de carrera i provisió de llocs vigents a l'administració esmentada, amb efectes econòmics i administratius des de la data en què s'hagi sol·licitat el reingrés.

En cas de no sol·licitar-se el reingrés al servei actiu en el termini indicat, s'ha de declarar d'ofici en situació d'excedència voluntària per interès particular, amb efectes des de l'endemà del cessament en el servei actiu a l'administració de destí.»

Cinc. S'afegeix una disposició addicional dotzena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional dotzena. *Personal militar que presti serveis en l'Administració civil.*

1. El personal militar de carrera pot prestar serveis en l'Administració civil en els termes que estableixi cada administració pública en els llocs de treball en què s'especifiqui aquesta possibilitat, i dels quals resultin adjudicatari, d'acord amb els principis de mèrit i capacitat, amb participació prèvia en la convocatòria pública corresponent per a la provisió dels llocs esmentats, i amb compliment previ dels requisits que, si s'escau, pugui establir per a aquest fi el Ministeri de Defensa.

2. Al personal militar que presti serveis en l'Administració civil li és aplicable la normativa pròpia d'aquesta en matèria de jornada i horari de treball, de vacances, permisos i llicències, i de règim disciplinari, si bé la sanció de separació del servei només la pot imposar el ministre de Defensa.

No els és aplicable allò previst per a promoció interna, carrera administrativa, situacions administratives i mobilitat, sense perjudici que puguin participar en els procediments de provisió d'altres llocs oberts a aquest personal en l'Administració civil.

Les retribucions a percebre són les retribucions bàsiques que els corresponguin en la seva condició de militars de carrera, i les complementàries corresponents al lloc de treball exercit. Els possibles ascensos que es puguin produir en la seva carrera militar no han de comportar cap variació en les condicions retributives del lloc exercit.

El seu règim de Seguretat Social és el que els correspongui com a militars de carrera.

Quan es produeixi el cessament, la remoció o la supressió del lloc de treball de l'Administració civil que estiguessin exercint, s'han de reincorporar a l'Administració militar en la situació que els correspongui, sense que els siguin aplicables els criteris existents en aquests supòsits per al personal funcionari civil.»

Article 29. *Modificació de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar.*

U. Es modifiquen els apartats 1 i 2 i s'afegeix un nou apartat 5 a l'article 107 de la manera següent:

«1. Els militars professionals han d'estar en alguna de les situacions administratives següents:

- a) Servei actiu.
- b) Serveis especials.
- c) Excedència.
- d) Suspensió de funcions.
- e) Suspensió d'ocupació.
- f) Reserva.
- g) Servei en l'Administració civil.

2. A la situació administrativa de reserva i de servei en l'Administració civil només hi poden accedir els militars de carrera.

(...)

5. El militar que, en cas de trobar-se en les situacions administratives contingudes a l'apartat 1, punts c) i g), reingressi a la situació de servei actiu i tingui alguna de les ocupacions enumerades a les plantilles reglamentàries del seu cos i escala, ha de romandre en excés de plantilla, als efectes únics de planificació del cicle d'ascensos, i l'amortització dels excedents s'ha de produir de conformitat amb el que disposa l'article 16.5 d'aquesta Llei, en el cicle següent al de la seva incorporació.»

Dos. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 110, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els militars de carrera queden en situació d'excedència per prestació de serveis en el sector públic quan passin a la situació de servei actiu en un altre cos o escala de qualsevol de les administracions públiques o passin a prestar serveis en aquestes o en organismes o entitats del sector públic i no els correspongui quedar en les situacions de servei actiu, serveis especials o en la situació de servei en l'Administració civil, sempre que es tracti del desenvolupament de llocs amb caràcter de funcionari de carrera o de personal laboral fix.»

Tres. S'afegeix un nou article 113 bis.

«Article 113 bis. *Servei en l'Administració civil.*

1. Els militars de carrera que, en virtut d'un procediment de provisió de llocs de treball, obtinguin destí en l'Administració civil, han de ser declarats en aquesta situació administrativa.

El règim jurídic d'aplicació a aquest personal és el previst a la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

2. La mobilitat dels militars de carrera per a la cobertura de llocs de treball en l'Administració civil està sotmesa a la condició de l'autorització prèvia del subsecretari de Defensa. Per poder participar en els procediments de provisió

d'aquests llocs de treball han d'acumular almenys vint anys de serveis, i els és aplicable el que disposa el paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 110.

3. Els militars de carrera que deixin de prestar servei en l'Administració civil per qualsevol causa han de sol·licitar el reingrés a la situació de servei actiu en el Ministeri de Defensa, llevat que, de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei, els correspongui passar a la situació de reserva.»

Article 30. *Modificació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions:

U. Es modifica la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 17 en els termes següents:

«b) Requisits que han de reunir els beneficiaris per a l'obtenció de la subvenció i, si s'escau, els membres de les entitats recollides a l'apartat 2 i segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 d'aquesta Llei; diari oficial en què s'ha de publicar l'extracte de la convocatòria, per mitjà de la BDNS, una vegada s'hagi presentat davant aquesta el text de la convocatòria i la informació requerida per a la seva publicació, i forma i termini en què cal presentar les sol·licituds.»

Dos. Es modifica l'article 18 amb el contingut següent:

«Article 18. *Publicitat de les subvencions.*

1. La base de dades nacional de subvencions opera com a sistema nacional de publicitat de subvencions.

2. A aquests efectes, les administracions concedents han de remetre a la base de dades nacional de subvencions informació sobre les convocatòries i les resolucions de concessió recaigudes en els termes que estableix l'article 20.

3. Els beneficiaris han de donar publicitat de les subvencions i ajudes percebudes en els termes i les condicions que estableix la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. En cas que es faci ús de la previsió continguda a l'article 5.4 de la Llei esmentada, la base de dades nacional de subvencions ha de servir de mitjà electrònic per al compliment de les obligacions de publicitat.

4. Els beneficiaris han de donar la publicitat adequada del caràcter públic del finançament de programes, activitats, inversions o actuacions de qualsevol tipus que siguin objecte de subvenció, en els termes establerts reglamentàriament.»

Tres. Es modifica l'article 20 en els termes següents:

«Article 20. *Base de dades nacional de subvencions (BDNS).*

1. La base de dades nacional de subvencions té per finalitats promoure la transparència, servir com a instrument per a la planificació de les polítiques públiques, millorar la gestió i col·laborar en la lluita contra el frau de subvencions i ajudes públiques.

2. La base de dades ha de recollir informació de les subvencions; es pot establir reglamentàriament la inclusió d'altres ajudes quan el seu registre contribueixi als fins de la base de dades, al compliment de les exigències de la Unió Europea o a la coordinació de les polítiques de cooperació internacional i altres polítiques públiques de foment.

El contingut de la base de dades ha d'incloure, almenys, referència a les bases reguladores de la subvenció, convocatòria, programa i crèdit pressupostari al qual s'imputen, l'objecte o la finalitat de la subvenció, la identificació dels beneficiaris, l'import de les subvencions atorgades i percebudes efectivament, les resolucions de reintegraments i les sancions imposades.

Igualment, ha de contenir la identificació de les persones o entitats incurses en les prohibicions recollides a les lletres a) i h) de l'apartat 2 de l'article 13. La inscripció ha de romandre registrada a la BDNS fins que transcorrin 10 anys des de la data de finalització del termini de prohibició.

3. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat és l'òrgan responsable de l'administració i la custòdia de la BDNS, i ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir la confidencialitat i la seguretat de la informació.

4. Estan obligats a subministrar informació les administracions, els organismes i les entitats que recull l'article 3; els consorcis, les mancomunitats o altres personificacions públiques creades per diverses administracions públiques que regula l'article 5; les entitats que segons aquesta Llei o altres lleis hagin de subministrar informació a la base de dades, i els organismes que es determinin reglamentàriament en relació amb la gestió de fons de la Unió Europea i altres ajudes públiques.

Són responsables de subministrar la informació de manera exacta, completa, en termini i respectant el mode d'enviament establert:

- a) En el sector públic estatal, els titulars dels òrgans, organismes i altres entitats que concedeixin les subvencions i ajudes recollides a la base de dades.
- b) En les comunitats autònomes, la Intervenció General de la comunitat autònoma o l'òrgan que designi la comunitat autònoma en qüestió.
- c) En les entitats locals, la Intervenció o l'òrgan que designi l'entitat local en qüestió.

La prohibició d'obtenir subvencions prevista a les lletres a) i h) de l'apartat 2 de l'article 13 l'ha de comunicar a la BDNS el tribunal que hagi dictat la sentència o l'autoritat que hagi imposat la sanció administrativa. La comunicació ha de concretar les dates d'inici i de finalització de la prohibició recaiguda. Per als casos en què no sigui així, cal instrumentar reglamentàriament el sistema per a la seva determinació i registre a la base de dades.

La cessió de dades de caràcter personal que, en virtut dels paràgrafs precedents, cal efectuar a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat no requereix el consentiment de l'afectat. En aquest àmbit no és aplicable el que disposa l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

5. La informació inclosa a la base de dades nacional de subvencions té caràcter reservat, i no es pot cedir ni comunicar a tercers llevat que la cessió tingui per objecte:

- a) La col·laboració amb les administracions públiques i els òrgans de la Unió Europea per a la lluita contra el frau en l'obtenció o percepció d'ajudes o subvencions a càrrec de fons públics o de la Unió Europea.
- b) La investigació o persecució de delictes públics per part dels òrgans jurisdiccionals o el ministeri públic.
- c) La col·laboració amb les administracions tributària i de la Seguretat Social en l'àmbit de les seves competències.
- d) La col·laboració amb les comissions parlamentàries d'investigació en el marc legalment establert.
- e) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes o òrgans de fiscalització externa de les comunitats autònomes en l'exercici de les seves funcions.
- f) La col·laboració amb la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme en l'exercici de les seves funcions d'acord amb el que preveu l'article 8 de la Llei 12/2003, de 21 de maig, de bloqueig del finançament del terrorisme.
- g) La col·laboració amb el Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en el compliment de les funcions

que li atribueix l'article 45.4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

h) La col·laboració amb el Defensor del Poble i institucions anàlogues de les comunitats autònomes en l'exercici de les seves funcions.

i) La col·laboració amb la Comissió Nacional de Defensa dels Mercats i la Competència per a l'anàlisi de les ajudes públiques des de la perspectiva de la competència.

En aquests casos, la cessió de dades s'ha de fer preferentment mitjançant la utilització de mitjans electrònics, i s'ha de garantir la identificació dels destinataris i la motivació adequada del seu accés.

Es pot denegar a l'interessat el dret d'accés, rectificació i cancel·lació quan aquest obstaculitzi les actuacions administratives tendents a assegurar el compliment de les obligacions en matèria de subvencions i, en tot cas, quan l'afectat estigui sent objecte d'actuacions de comprovació o control.

6. Dins de les possibilitats de cessió previstes en cada cas, cal instrumentar la interrelació de la base de dades nacional de subvencions amb altres bases de dades, per a la millora en la lluita contra el frau fiscal, de Seguretat Social o de subvencions i ajudes d'estat o altres ajudes. En tot cas, s'ha d'assegurar l'accés, la integritat, la disponibilitat, l'autenticitat, la confidencialitat, la traçabilitat i la conservació de les dades cedides.

7. Les autoritats i el personal al servei de les administracions públiques que tinguin coneixement de les dades contingudes a la base de dades estan obligats al secret professional més estricte i complet respecte a aquests. Independentment de les responsabilitats penals o civils que puguin correspondre, la infracció d'aquest particular deure de secret s'ha de considerar sempre una falta disciplinària molt greu.

8. En aplicació dels principis recollits a la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, la BDNS ha d'operar com a sistema nacional de publicitat de les subvencions. A aquests efectes, i per garantir el dret dels ciutadans a conèixer totes les subvencions convocades en cada moment i per contribuir als principis de publicitat i transparència, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de publicar a la seva pàgina web els continguts següents:

a) les convocatòries de subvencions; a aquests efectes, en totes les convocatòries subjectes a aquesta Llei, les administracions concedents han de comunicar a la base de dades nacional de subvencions el text de la convocatòria i la informació requerida per la base de dades. La BDNS ha de donar trasllat de l'extracte de la convocatòria al diari oficial corresponent, per a la seva publicació, que ha de tenir caràcter gratuït. La convocatòria d'una subvenció sense seguir el procediment indicat és causa d'anul·labilitat de la convocatòria.

b) les subvencions concedides; per a la seva publicació, les administracions concedents han de remetre a la base de dades nacional de subvencions les subvencions concedides, amb indicació, segons cada cas, de la convocatòria, el programa i crèdit pressupostari al qual s'imputin, el beneficiari, la quantitat concedida i l'objectiu o la finalitat de la subvenció, amb expressió dels diferents programes o projectes subvencionats. Igualment s'ha d'informar, quan correspongui, sobre el compromís assumit pels membres recollits a l'apartat 2 i al segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11 i, en cas de subvencions plurianuals, sobre la distribució per anualitats. No s'han de publicar les subvencions concedides quan la publicació de les dades del beneficiari per raó de l'objecte de la subvenció pugui ser contrària al respecte i la salvaguarda de l'honor, a la intimitat personal o familiar de les persones físiques en virtut del que estableix la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge, i hagi estat previst en la seva normativa reguladora. El tractament

de les dades de caràcter personal només es pot efectuar si és necessari per satisfer l'interès legítim perseguit pel responsable del tractament o pel tercer o tercers als quals es comuniquin les dades, sempre que no prevalgui l'interès o els drets i les llibertats fonamentals de l'interessat que requereixin protecció d'acord amb l'article 1.1 de la Directiva 95/46/CE.

c) La informació que publiquin les entitats sense ànim de lucre utilitzant la BDNS com a mitjà electrònic previst al segon paràgraf de l'article 5.4 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Els responsables de subministrar la informació de conformitat amb l'apartat 4 d'aquest article han de comunicar a la BDNS la informació necessària per donar compliment al que preveu aquest apartat.

9. La base de dades nacional de subvencions pot subministrar informació pública sobre les sancions fermes imposades per infraccions molt greus. En concret, s'ha de publicar el nom i cognoms o la denominació o raó social del subjecte infractor, la infracció comesa, la sanció que s'hagi imposat i la subvenció a què es refereix, sempre que així es reculli expressament a la sanció imposada i durant el temps que així s'estableixi.

10. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de dictar les instruccions oportunes per concretar les dades i els documents integrants de la base de dades nacional de subvencions, els terminis i procediments de remissió de la informació, inclosos els electrònics, així com la informació que sigui objecte de publicació per a coneixement general i el termini de publicació, que s'han de fixar de manera que es promogui l'exercici dels seus drets per part dels interessats.»

Quatre. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 23 amb el contingut següent:

«2. La iniciació d'ofici s'ha de fer sempre mitjançant una convocatòria aprovada per l'òrgan competent, que ha de seguir el procediment per a la concessió de les subvencions convocades segons el que estableix aquest capítol i d'acord amb els principis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Cal publicar la convocatòria a la BDNS, i un extracte d'aquesta al Butlletí Oficial de l'Estat , d'acord amb el procediment establert a l'article 20.8. La convocatòria ha de tenir necessàriament el contingut següent:

(...)»

Cinc. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 47 amb la redacció següent:

«5. La cessió de dades de caràcter personal que calgui fer a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat per a l'exercici de les seves funcions de control financer de conformitat amb el que disposen l'article anterior, els apartats anteriors d'aquest article o una altra norma de rang legal, no requereix el consentiment de l'afectat. En aquest àmbit, no és aplicable el que disposa l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.»

Sis. S'insereix una nova lletra f) a l'article 57, mentre que el seu contingut actual passa a recollir-se a la lletra g):

«f) La falta de subministrament d'informació per part de les administracions, els organismes i altres entitats obligats a subministrar informació a la base de dades nacional de subvencions.»

Set. Es modifica l'article 62 amb l'addició d'un apartat 3:

«3. Quan les administracions, els organismes o les entitats que recull l'apartat 20.3 no compleixin amb l'obligació de subministrament d'informació, s'ha d'imposar una multa, amb advertència prèvia, de 3.000 euros, que es pot reiterar mensualment fins que es compleixi amb l'obligació.

En cas que l'incompliment es produeixi en un òrgan de l'Administració General de l'Estat, és aplicable el règim sancionador per a infraccions greus previst a la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la instrucció del procediment sancionador correspon a l'òrgan competent del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.»

Vuit. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 63 amb el contingut següent:

«3. L'òrgan competent per imposar aquestes sancions pot acordar la seva publicitat a la base de dades nacional de subvencions.»

Nou. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 66 amb la redacció següent:

«4. L'expedient sancionador per incompliment de l'obligació de subministrament d'informació a la base de dades nacional de subvencions que recull l'apartat 3 de l'article 62 s'ha d'iniciar per acord de l'interventor general de l'Administració de l'Estat, i la resolució és competència del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. No obstant això, quan el responsable de la infracció sigui un òrgan de l'Administració General de l'Estat, els òrgans competents són els que estableix l'article 31 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la instrucció correspon a l'òrgan competent del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.»

Deu. S'afegeix una nova disposició addicional vint-i-quatrena amb el contingut següent:

«Disposició addicional vint-i-quatrena. *Col·laboració del Ministeri de Justícia amb la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.*

El Ministeri de Justícia ha de proporcionar a la base de dades nacional de subvencions, establint les mesures de seguretat oportunes, la informació referida a les penes i mesures de prohibició d'accés a subvencions continguda al Registre Central de Penats i al Registre central de mesures cautelars, requisitòries i sentències no fermes, sense que per a això sigui necessari requerir l'autorització dels interessats. A partir de la posada en marxa, l'obligació imposada als tribunals a l'article 20.4 s'ha d'instrumentar a través d'aquesta mesura.»

Disposició addicional primera. *Supressió de l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya.*

1. Queda suprimit l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya, creat per la Llei 18/1983, de 16 de novembre, sense perjudici del que estableix la disposició transitòria primera.

2. L'Institut de la Joventut se subroga en els béns, els drets i les obligacions de l'organisme autònom que se suprimeix.

3. Els empleats públics de l'extint organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya s'han d'integrar en la seva totalitat en l'Institut de la Joventut.

Disposició addicional segona. *Supressió de diversos òrgans col·legiats adscrits al Pla nacional sobre drogues.*

Queden suprimit els òrgans col·legiats següents adscrits al Pla nacional sobre drogues, sense perjudici del que estableix la disposició transitòria segona:

1. Grup interministerial per al Pla nacional sobre drogues, regulat al Reial decret 1116/2006, de 2 d'octubre, pel qual es determina la composició i estructura del Grup interministerial per al Pla nacional sobre drogues.

2. Consell Assessor de l'Observatori Espanyol de la Droga i les Toxicomanies, regulat a l'Ordre de 24 de novembre de 1998 per la qual es regulen les funcions, composició i estructura del Consell Assessor de l'Observatori Espanyol de la Droga i les Toxicomanies.

Disposició addicional tercera. *Supressió d'observatoris en l'àmbit de la salut.*

Queden suprimits els observatoris en l'àmbit de la salut següents, sense perjudici del que estableix la disposició transitòria segona:

1. L'Observatori del Sistema Nacional de Salut, previst a l'article 63 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.

2. L'Observatori per a la Prevenció del Tabaquisme, previst a l'article 16 de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, i creat per l'Acord del Consell de Ministres de 28 de juliol de 2006.

3. L'Observatori de Salut de la Dona, creat per l'Acord del Consell de Ministres de 5 de març de 2003.

4. L'Observatori de Salut i Canvi Climàtic, creat per l'Acord del Consell de Ministres de 24 d'abril de 2009.

Disposició addicional quarta. *Supressió de la Comissió Interministerial per a l'estudi dels afers amb transcendència pressupostària per a l'equilibri financer del Sistema Nacional de Salut o implicacions econòmiques significatives.*

Queda suprimida la Comissió Interministerial per a l'estudi dels afers amb transcendència pressupostària per a l'equilibri financer del Sistema Nacional de Salut o implicacions econòmiques significatives, prevista a la disposició final segona de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.

Disposició addicional cinquena. *Supressió de la Direcció General per a la Igualtat d'Oportunitats i del Consell Rector de l'Institut de la Dona.*

1. Queda suprimida la Direcció General per a la Igualtat d'Oportunitats, les funcions de la qual ha d'assumir l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats. Les referències fetes a aquesta Direcció General per l'ordenament jurídic s'entenen fetes a l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats.

2. Se suprimeix el Consell Rector de l'Institut de la Dona, i la direcció de l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats assumeix totes les funcions que aquest òrgan tingui atribuïdes.

Disposició addicional sisena. *Aportacions als consorcis en què participa l'Estat.*

Quan l'Administració General de l'Estat o qualsevol de les seves entitats o organismes vinculats o dependents siguin membres d'un consorci, no estan obligats a efectuar l'aportació al fons patrimonial o el finançament a què s'hagin compromès per a l'exercici corrent si algun dels altres membres del consorci no ha fet la totalitat de les seves aportacions dineràries corresponents a exercicis anteriors a les quals estiguin obligats.

Disposició addicional setena. *Comanda general per a la prestació de serveis d'administració electrònica per part de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.*

U. Amb l'objecte de racionalitzar la seva despesa, la prestació dels serveis de certificació, signatura i administració electrònica que l'entitat pública empresarial Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda efectua en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, així com en el dels organismes i les entitats públiques vinculades o dependents d'aquesta, s'ha d'instrumentar, amb vigència durant els anys 2014 i 2015, a través d'una comanda general per part del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

En aquesta comanda general cal unificar, sense solució de continuïtat, les diferents comandes que l'entitat té formalitzades i en vigor en aquest àmbit; tot això, sense perjudici que els òrgans i organismes públics que efectuen la comanda puguin acordar, en vèncer les comandes vigents respectives, la seva extinció o la seva pròrroga, o la contractació amb entitats públiques o privades diferents a l'entitat que rep la comanda. En aquesta comanda es poden incorporar, a més, altres serveis o funcionalitats derivats del desenvolupament de l'administració electrònica, si així ho acorda el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Dos. L'import total de la comanda referida a l'apartat anterior ha de ser, en tot cas, inferior a la suma de les diferents comandes de gestió vigents que l'entitat té subscrietes individualment amb cadascun dels òrgans, entitats i organismes públics vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat, que s'inclouin en l'àmbit de la comanda general, llevat que s'inclouessin nous serveis o funcionalitats no previstes, o que es presti servei a òrgans, entitats i organismes no vinculats actualment a través de comandes vigents.

A l'expedient o expedients que es tramitin amb motiu de la formalització o, si s'escau, la modificació de la comanda general, s'hi ha d'incorporar un certificat expedit per l'òrgan que efectua la comanda acreditatiu de l'observança del que disposa el paràgraf anterior.

Les tarifes a aplicar a aquesta activitat de l'entitat s'han d'aprovar de conformitat amb el que disposa l'estatut de l'entitat, aprovat pel Reial decret 1114/1999, de 25 de juny.

Tres. L'entitat ha de percebre, d'acord amb les tarifes establertes, la contraprestació per l'activitat efectuada directament dels departaments i centres directius destinataris d'aquesta activitat o, si s'escau, dels organismes públics corresponents.

Quatre. El Govern pot acordar la pròrroga de la comanda general sempre que les condicions que l'han motivat es mantinguin en exercicis posteriors al 2015.

Disposició addicional vuitena. *Aplicació de l'article 13.2 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, a determinats òrgans de l'Administració General de l'Estat.*

1. Durant un període transitori de dos anys, es poden seguir utilitzant certificats no reconeguts en els procediments i serveis del Servei Públic d'Ocupació Estatal i les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, disponibles a la seu electrònica del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, existents en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, sense que, durant el termini referit, els sigui aplicable el que disposa l'article 13.2 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, respecte a l'admissió dels certificats reconeguts inclosos a la llista de serveis de confiança.

2. El Servei Públic d'Ocupació Estatal i les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social poden exigir l'acreditació prèvia davant les seves oficines de la identitat i, si s'escau, la relació de representació dels interessats per a la realització de tràmits per via electrònica en els procediments que així ho requereixin.

Disposició addicional novena. *Integració de fundacions en organismes públics.*

La integració de fundacions en organismes públics autoritzada a l'article 4 s'ha de materialitzar en els termes fixats a l'Acord del Consell de Ministres de 20 de setembre de 2013, publicat mitjançant l'Ordre HAP/1816/2013, de 2 d'octubre, sense perjudici del que preveu aquesta Llei respecte dels organismes Programes Educatius Europeus i ANECA.

Disposició addicional desena. *Registre de vehicles del sector públic estatal.*

1. Es crea el Registre de vehicles del sector públic estatal, que té per objecte agrupar i unificar en un sol arxiu tots els vehicles pertanyents al sector esmentat.

2. El Registre ha d'incloure tots els vehicles de l'Administració General de l'Estat i dels organismes i les entitats que integren el sector públic estatal, definit a l'article 2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

3. Queden exclosos els vehicles de les Forces Armades i els de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, sempre que es tracti de vehicles adscrits a l'exercici de funcions pròpies i específiques de les forces o els cossos.

4. La gestió del Registre correspon a l'organisme autònom Parc Mòbil de l'Estat.

5. Els responsables de la gestió o l'administració dels vehicles han de sol·licitar la seva inscripció al Registre en el termini de sis mesos a partir de l'aprovació de l'ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques que es dicti en desplegament del que preveu aquesta disposició.

6. L'adquisició per compra, rènting, lísing o qualsevol altre negoci jurídic assimilat dut a terme pels subjectes als quals es refereix l'apartat 2 d'aquesta disposició ha de rebre l'autorització prèvia de la Direcció General del Parc Mòbil de l'Estat, que, a aquests efectes, exerceix funcions d'homologació de serveis quant a la determinació dels models, les característiques i els tipus de vehicles.

Disposició addicional onzena. *Increment de la despesa pública.*

Les mesures incloses en aquesta norma no poden suposar un increment de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses de personal, i el funcionament dels diferents òrgans, ens i organismes s'ha de fer amb els mitjans materials i personals de què es disposa actualment mitjançant l'organisme o ens que s'integra i l'organisme en el qual s'ha d'integrar. Els òrgans, organismes i ens s'han de dotar exclusivament mitjançant la incorporació d'efectius dels organismes i ens afectats en cada cas o mitjançant la redistribució corresponent d'efectius de qualsevol ens o organisme públic.

Disposició addicional dotzena. *Límits al permís per assumptes particulars derivats dels acords, pactes i convenis subscrits per les administracions públiques.*

La limitació que l'apartat Tres de l'article 8 del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, estableix respecte als convenis, pactes i acords per al personal funcionari i laboral de les administracions públiques i els seus organismes i entitats, vinculats o dependents d'aquestes, s'ha d'entendre referenciada a la nova redacció donada a l'article 48, lletra k), de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, per la present Llei.

Disposició addicional tretzena. *Eficiència energètica en les adquisicions de les administracions públiques integrades en el Sector Públic Estatal.*

1. Les administracions públiques a què es refereix l'apartat 2 de l'article 3 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que pertanyin al sector públic estatal només poden adquirir béns, serveis i edificis que tinguin un alt rendiment energètic, en la mesura que això sigui coherent amb la rendibilitat, la viabilitat econòmica, la sostenibilitat en un sentit més ampli,

la idoneïtat tècnica, així com una competència suficient, segons el que indica l'annex d'aquesta Llei.

L'obligació que estableix el paràgraf anterior és aplicable als contractes de subministrament, de serveis i d'obres que tinguin com a resultat la construcció d'un edifici, sempre que aquests contractes siguin d'un valor estimat igual o superior als llindars dels contractes que determinen la subjecció a una regulació harmonitzada establerts als articles 14, 15 i 16 del text refós de la Llei de contractes del sector públic. Igualment, és aplicable a l'adquisició o arrendament d'edificis.

2. L'obligació a què es refereix l'apartat 1 és aplicable als contractes de les Forces Armades únicament en la mesura que aplicar-los no doni lloc a cap conflicte amb la seva naturalesa i amb els objectius bàsics de les seves activitats. L'obligació no s'aplica als contractes de subministrament d'equip militar, entenent com a tal l'equip dissenyat específicament o adaptat per a fins militars destinat a ser utilitzat com a armes, municions o material de guerra, la contractació dels quals està regulada a la Llei 24/2011, d'1 d'agost, de contractes del sector públic en els àmbits de la defensa i seguretat.

3. A través del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme s'han d'impulsar actuacions encaminades a aconseguir que les diferents entitats del sector públic autonòmic i local adquireixin béns, serveis i edificis amb alt rendiment energètic.

Igualment, a través dels ministeris d'Indústria, Energia i Turisme, i d'Hisenda i Administracions Públiques, cal dur a terme les actuacions necessàries per facilitar que els òrgans de contractació, en les licitacions per a contractes de serveis amb un component energètic important, puguin avaluar la possibilitat de concertar contractes de rendiment energètic a llarg termini que permetin valorar l'estalvi energètic computat en el període total de durada del contracte. A aquests efectes, han de facilitar als òrgans de contractació, mitjançant la publicació a la Plataforma de Contractació del Sector Públic, eines metodològiques per dur a terme l'avaluació, així com models de contracte i clàusules administratives de contingut jurídic que hagin de contenir els plecs que regeixen la licitació d'aquest tipus de contractes.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1, en adquirir un paquet de productes als quals s'apliqui, en el seu conjunt, un acte delegat adoptat en virtut de la Directiva 2010/30/UE, les administracions públiques a què es refereix aquesta disposició poden exigir que l'eficiència energètica agregada tingui primacia sobre l'eficiència energètica dels productes d'aquest paquet considerats per separat, i adquirir el paquet de productes que compleixi el criteri de pertinença a la classe d'eficiència energètica més alta.

Disposició transitòria primera. Continuació de funcions per part de l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya.

1. En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de constituir l'entitat corporativa de base privada prevista a l'article 21. Mentre no es constitueixi aquesta entitat corporativa de base privada, l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya a què es refereix la disposició adicional primera ha de continuar exercint les seves funcions de conformitat amb les seves normes de creació i funcionament.

Durant aquest període, els membres de l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya han de romandre en el seu càrrec en funcions.

2. La formulació i l'aprovació dels comptes anuals de l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya i la seva rendició al Tribunal de Comptes en els termes que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, correspon als comptedants de l'organisme esmentat, o al director general de l'Institut de la Joventut en cas que ja s'hagi constituït l'entitat corporativa de base privada.

3. Les operacions executades per l'Institut de la Joventut corresponents a l'organisme autònom suprimit Consell de la Joventut d'Espanya s'han de registrar en la comptabilitat i el pressupost de l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya, mentre no es modifiqui el pressupost de l'Institut de la Joventut per incorporar els crèdits corresponents de l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya.

4. S'ha de formular un compte de l'exercici en el qual s'extingeixi l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya corresponent a les operacions efectuades per aquest i les indicades a l'apartat 3 anterior, i cal procedir també a la seva rendició al Tribunal de Comptes en els termes que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària. Aquest compte és independent del compte que ha de retre l'Institut de la Joventut.

Disposició transitòria segona. *Continuació de funcions per part dels òrgans que se suprimeixen.*

1. Els òrgans col·legiats adscrits al Pla nacional sobre drogues a què es refereix la disposició addicional segona han de continuar exercint les seves funcions, de conformitat amb la seva normativa reguladora, fins al moment de la constitució del Consell Espanyol de Drogodependències i Altres Addiccions creat a l'article 20 d'aquesta Llei.

2. Els observatoris en l'àmbit de la salut a què es refereix la disposició addicional tercera han de continuar exercint les seves funcions, de conformitat amb les seves normes de creació i funcionament, fins al moment de la constitució de l'Observatori de Salut previst a l'article 63 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, en la seva nova redacció donada per l'article 19 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori de rendició de comptes anuals de l'exercici 2013 dels organismes del Ministeri de Defensa.*

La formulació i l'aprovació dels comptes anuals de l'exercici 2013 de l'SMC i CEHIPAR i la seva rendició al Tribunal de Comptes en els termes que s'estableixen a la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, corresponen als directors generals dels organismes INVIED i INTA.

Disposició transitòria quarta. *Òrgans directius de la Direcció General per a la Igualtat d'Oportunitats.*

Els òrgans directius de la Direcció General per a la Igualtat d'Oportunitats passen a dependre directament de la Direcció de l'Institut de la Dona i per a la Igualtat d'Oportunitats, i conserven la seva denominació, estructura i funcions actuals mentre no es facin les modificacions orgàniques oportunes en els reials decrets d'estructura de l'organisme autònom esmentat i del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat.

Disposició transitòria cinquena. *Notificacions en l'àmbit tributari.*

L'article 112 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en la redacció resultant de la present Llei, s'aplica a totes les notificacions que hagin de practicar les administracions tributàries a partir de l'entrada en vigor, encara que els procediments tributaris s'hagin iniciat amb anterioritat.

Disposició transitòria sisena. *Règim transitori de l'aplicació de mesures d'eficiència energètica.*

El que preveu la disposició addicional tretzena és aplicable als expedients de contractació i d'adquisicions i arrendament d'immobles que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

A aquests efectes, s'entén com a data d'iniciació de l'expedient la publicació de la convocatòria corresponent per a l'adjudicació del contracte o, en absència de convocatòria, la d'aprovació dels plecs o documents equivalents corresponents.

Disposició transitòria setena. *Notificacions cadastrals.*

La nova regulació de les notificacions cadastrals en els procediments de valoració col·lectiva de caràcter general i parcial prevista a l'article 29, apartat 4, del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, en la redacció resultant de la present Llei s'aplica a les notificacions que s'hagin de practicar a partir del dia 1 de juny de 2015, encara que els procediments dels quals derivin s'hagin iniciat amb anterioritat.

Disposició transitòria vuitena. *Llicència esportiva única.*

Les federacions que, en entrar en vigor aquesta Llei, hagin incorporat als seus estatuts l'expedició de llicències d'acord amb el que disposa l'article 23 o disposessin ja d'un sistema d'expedició de llicència única, poden mantenir el sistema de repartiment econòmic i d'expedició que estiguessin aplicant, sempre que s'hagi aprovat per majoria absoluta dels vots de la seva assemblea general, i a més requereixen el vot favorable d'almenys la majoria absoluta dels responsables de les federacions territorials que s'hagin designat a aquests efectes. Aquestes federacions, al seu torn, han de sumar almenys la majoria absoluta de les llicències totals de la federació estatal corresponent en aquesta modalitat esportiva. En aquest cas, es necessiten majories idèntiques per modificar posteriorment el sistema de repartiment econòmic esmentat.

Disposició transitòria novena. *Règim aplicable al cessament dels funcionaris de carrera que hagin obtingut un lloc de treball pel procediment de lliure designació en una altra administració pública amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

El que preveu l'article 28 apartat quatre d'aquesta Llei, pel qual es modifica l'article 84.3 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, pel que fa a l'obligació de l'administració d'origen d'assignar un lloc de treball als funcionaris de carrera pertanyents a aquesta que hagin estat cessats en un lloc de treball en una altra administració pública obtingut pel procediment de lliure designació, és aplicable als funcionaris de carrera que obtinguin un lloc de treball per aquest mateix procediment en una altra administració pública a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

En aquest sentit, els funcionaris de carrera que hagin obtingut un lloc de treball pel procediment de lliure designació en una altra administració pública abans de l'entrada en vigor d'aquesta reforma i hagin estat cessats en l'esmentat lloc o si aquest és objecte de supressió, han de romandre en l'administració de destí, que els ha d'assignar un lloc de treball segons els sistemes de carrera i provisió de llocs vigents en l'administració en qüestió.

Disposició transitòria desena. *Règim transitori.*

Les modificacions introduïdes a l'article 30 (de modificació de la Llei 38/2003) entren en vigor tres mesos després de publicar-se al «Butlletí Oficial de l'Estat».

La modificació recollida a l'article 20.8 i les correlatives dels articles 17.3.b, 18 i 23.2, són aplicables a les subvencions convocades o concedides a partir de l'1 de gener de 2016.

No obstant això, als efectes de donar compliment a la previsió recollida a l'article 10 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en referència al que estableix l'article 8.1.c), la base de dades nacional de subvencions ha de donar publicitat a les subvencions i ajudes públiques concedides a partir de 2014 per l'Administració General de l'Estat i els seus organismes i entitats vinculants o dependents, amb indicació de la convocatòria, el beneficiari i l'import concedit a partir de l'entrada en vigor de l'article 10 esmentat.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin a aquesta Llei, i específicament:

- La Llei de 3 de juny de 1940, per la qual es constitueix en institució autònoma, amb personalitat jurídica i patrimoni propis, dependent del Ministeri d'Afers Exteriors, l'Obra Pia dels Sants Llocs, i se'n reorganitza la Junta de Patronat.
- L'Ordre del Ministeri de la Governació de 23 de març de 1960, sobre reorganització de l'Obra Assistencial Familiar de la província de Sevilla, i el Reglament de 5 de febrer de 1938, per a l'aplicació del ban del general cap de l'Exèrcit del Sud, de 14 de desembre de 1936.
- La Llei 18/1983, de 16 de novembre, de creació de l'organisme autònom Consell de la Joventut d'Espanya.
- La disposició final segona de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.
- L'article 16 de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.
- La disposició addicional setzena de la Llei orgànica 4/2007, de 12 d'abril, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/2001, d'universitats.
- La disposició addicional cinquena del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març.
- La disposició addicional primera de la Llei 3/2014, de 27 de març, per la qual es modifica el text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre.
- El Reial decret 434/2004, de 12 de març, pel qual es crea la Comissió Interministerial per a l'estudi dels afers amb transcendència pressupostària per a l'equilibri financer del Sistema Nacional de Salut o implicacions econòmiques significatives.
- El Reial decret 1116/2006, de 2 d'octubre, pel qual es determina la composició i estructura del Grup interministerial per al Pla nacional sobre drogues.
- L'Ordre de 24 de novembre de 1998, per la qual es regulen les funcions, composició i estructura del Consell Assessor de l'Observatori Espanyol de la Droga i les Toxicomanies.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes.*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional quarta de la Llei 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes, amb la redacció següent:

«2. A més dels requisits generals establerts a la legislació general de la funció pública, per a l'ingrés al cos superior de lletrats del Tribunal de Comptes s'exigeix tenir el títol de llicenciat en dret o títol de grau en dret que el substitueixi.

Poden accedir al cos superior d'auditors del mateix Tribunal els qui tinguin el títol de doctor, llicenciat, enginyer i arquitecte. Igualment poden accedir a aquest cos els qui tinguin el títol de grau o el que, si s'escau, es pugui establir per a l'accés a cossos o escales classificats en el subgrup A1.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, que queda redactat de la manera següent:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Consell de Seguretat Nuclear, les universitats no transferides, l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, el Consorci de la Zona Especial Canària, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, el Consell de Transparència i Bon Govern, el Museu Nacional del

Prat i el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia es regeixen per la seva legislació específica i, supletòriament, per aquesta Llei.

El Govern i l'Administració General de l'Estat han d'exercir respecte d'aquests organismes les facultats que la normativa de cadascun d'aquests els assigna, si s'escau, amb respecte estricte als seus àmbits d'autonomia corresponents.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.*

U. Es modifica l'article 77, que queda redactat de la manera següent:

«Article 77. *Actualització.*

1. La modificació o l'actualització de les quanties resultants del que estableixen els articles 74 i 75 les ha d'elaborar l'administrador d'infraestructures ferroviàries, juntament amb la memòria economicofinancera corresponent sobre el cost o valor del recurs o l'activitat de què es tracti i la justificació de la quantia proposada, la qual s'ha d'ajustar al que estableix l'article 20.1 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Aquesta modificació s'ha de sotmetre a consulta de les empreses ferroviàries i a informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, i ha d'establir els valors concrets dels paràmetres dels cànons i particularitzar, si s'escau, en cada línia, element de la xarxa o períodes d'aplicació.

2. Sense perjudici de les facultats que corresponen a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, els valors així obtinguts s'han de remetre al Ministeri de Foment perquè els inclogui als avantprojectes de les lleis de pressupostos generals de l'Estat.»

Dos. Es modifica la lletra j) de l'apartat 1 de l'article 81, que queda redactada de la manera següent:

«j) El desenvolupament del marc general de cànons i del sistema d'incentius que ha d'aplicar l'administrador d'infraestructures ferroviàries.»

Disposició final quarta. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara dels títols competencials de l'Estat següents:

– El que disposa la secció 2a del capítol II, relativa als consorcis, té caràcter bàsic i es dicta a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, que estableix la competència de l'Estat per determinar les bases del règim jurídic de les administracions públiques.

– Els articles 24 i 25 i la disposició final segona es dicten a l'empara de l'article 149.1.18 a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de bases del règim jurídic de les administracions públiques i en matèria de procediment administratiu comú.

– Els articles 26 i 27 es dicten a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat.

– L'article 28 i la disposició addicional dotzena (permís per assumptes particulars), tenen caràcter bàsic i es dicten a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, que estableix la competència de l'Estat per determinar les bases del règim estatutari dels funcionaris públics.

– L'article 29 es dicta a l'empara de l'article 149.1.4a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de defensa i forces armades.

– La disposició final tercera es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, que estableix la competència sobre ferrocarrils i transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma i règim general de comunicacions.

– L'annex es dicta a l'empara de l'article 149.1.18a, relatiu a la legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives.

Disposició final cinquena. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

El Govern i els ministres afectats poden dictar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

El Govern, mitjançant reial decret, ha de desplegar les previsions establertes a l'article 25 d'aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Estatut de l'Obra Pia dels Sants Llocs.*

El Govern, per reial decret, ha d'aprovar l'estatut de l'Obra Pia dels Sants Llocs, a iniciativa del titular del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació i a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques a fi d'adaptar el règim de l'organisme al que disposa aquesta Llei.

Mentre no s'aprovi l'estatut de l'Obra Pia dels Sants Llocs, els òrgans previstos a la Llei de 3 de juny de 1940 han de continuar exercint les seves funcions.

L'estatut ha de tenir el contingut previst a l'article 62 apartat primer de la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

Disposició final setena. *Transposició de la Directiva d'eficiència energètica.*

Mitjançant la disposició addicional tretzena d'aquesta Llei s'incorpora a l'ordenament jurídic intern l'article 6 de la Directiva 2012/27/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, relativa a l'eficiència energètica, per la qual es modifiquen les directives 2009/125/CE i 2010/30/UE i es deroguen les directives 2004/8/CE i 2006/32/CE.

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Es modifica l'article 28 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en els termes següents:

«Article 28. *Taxa per homologació, equivalència a titulació i a nivell acadèmic, i convalidació de títols i estudis estrangers.*

U. Creació de la taxa.

Es crea la taxa per homologació, equivalència a titulació i a nivell acadèmic, i convalidació de títols i estudis estrangers, que s'ha de regir per la present Llei i per les altres fonts normatives que s'estableixen per a les taxes a l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Dos. Fet imposable.

Constitueix el fet imposable de la taxa la iniciació, a sol·licitud de l'interessat, d'un expedient d'homologació o d'equivalència a titulació i a nivell acadèmic de títols estrangers d'educació superior, o bé d'un expedient d'homologació o convalidació de títols o estudis estrangers d'educació no universitària.

Tres. Meritació.

La meritació de la taxa es produeix en el moment de la presentació de la sol·licitud d'homologació, equivalència a titulació i a nivell acadèmic o convalidació. La justificació de l'abonament de la taxa és un requisit necessari per tramitar l'expedient.

Quatre. Subjecte passiu.

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques que sol·licitin l'homologació, equivalència a titulació i a nivell acadèmic o convalidació de títols o estudis estrangers.

Cinc. Quantia.

1. Les quanties de la taxa són les següents:

	Euros
a) Sol·licitud d'homologació al títol espanyol de doctor	118
b) Sol·licitud d'homologació a un títol espanyol universitari de llicenciat, enginyer o arquitecte	80
c) Sol·licitud d'homologació a un títol espanyol universitari de diplomad, enginyer tècnic o arquitecte tècnic	40
d) Sol·licitud d'homologació al títol superior de música, dansa o art dramàtic	80
e) Sol·licitud d'homologació al títol espanyol de batxillerat, tècnic superior de formació professional, tècnic superior d'arts plàstiques i disseny, tècnic esportiu superior, o títol professional de música o dansa	40
f) Sol·licitud d'homologació al títol espanyol de tècnic de formació professional, tècnic d'arts plàstiques i disseny, o tècnic esportiu	40
g) Sol·licitud d'homologació al títol espanyol de conservació i restauració de béns culturals.	40
h) Sol·licitud d'homologació al certificat d'aptitud de les escoles oficials d'idiomes	40
i) Sol·licitud de convalidació per cursos o mòduls d'ensenyaments espanyols de nivell no universitari	20
j) Sol·licitud d'homologació a un títol espanyol universitari de grau o màster	160
k) Sol·licitud d'equivalència a titulació i a nivell acadèmic.	160

2. Quan es tracti de títols o estudis no esmentats expressament als subapartats anteriors, s'ha d'aplicar la quantia corresponent al títol o estudis equivalents pels seus efectes o nivell acadèmic.

Sis. Exempcions.

No es merita cap taxa per la sol·licitud d'homologació al títol espanyol de graduat en educació secundària, ni per la sol·licitud d'homologació de títols d'especialitats en ciències de la salut.

Set. Gestió i recaptació.

1. El pagament de la taxa s'ha de fer mitjançant un ingrés en efectiu en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, i li és aplicable el que disposa el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

2. Tanmateix, als països de residència dels sol·licitants en què no hi hagi cap entitat de dipòsit autoritzada, s'ha de verificar l'ingrés mitjançant un ingrés en comptes restringits de recaptació oberts en entitats de dipòsit per a aquest fi.

3. La taxa l'han de gestionar els serveis competents del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 14/2000, de 29 desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Es modifica l'annex II de la disposició addicional vint-i-novena de la Llei 14/2000, de 29 desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en els termes següents:

«Procediment	Norma reguladora	Article
Els procediments d'expedició, renovació, revalidació, homologació, convalidació, reconeixement, correspondència i equivalència a titulació i a nivell acadèmic de títols, diplomes, assignatures, llicències i certificats acadèmics o professionals.		

(la resta, igual).»

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 15/1997, de 25 d'abril, sobre habilitació de noves formes de gestió del Sistema Nacional de Salut.*

Es modifica la Llei 15/1997, de 25 d'abril, sobre habilitació de noves Formes de Gestió del Sistema Nacional de Salut, per incloure una nova disposició addicional única, amb la redacció següent:

«Disposició addicional única. *Règim jurídic dels consorcis sanitaris.*

1. Els consorcis sanitaris que tinguin com a objecte principal la prestació de serveis del Sistema Nacional de Salut estan adscrits a l'administració sanitària responsable de la gestió d'aquests serveis en el seu àmbit territorial d'actuació, i el seu règim jurídic és el que estableix aquesta disposició i, subsidiàriament, en allò no regulat en aquesta Llei, la normativa que regula amb caràcter general la resta de consorcis administratius.

2. Els consorcis sanitaris estan subjectes al règim de pressupostació, comptabilitat i control de l'administració sanitària a la qual estiguin adscrits, sense perjudici de la seva subjecció al que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. En tot cas, s'ha de dur a terme una auditoria dels comptes anuals, que és responsabilitat de l'òrgan de control de l'administració sanitària a la qual està adscrit el consorci.

3. El personal al servei dels consorcis sanitaris pot ser funcionari, estatutari o laboral procedent de les administracions participants o laboral en cas de ser contractat directament pel consorci. El personal laboral contractat directament pels consorcis sanitaris adscrits a una mateixa administració s'ha de sotmetre al mateix règim. El règim jurídic del personal del consorci és el que correspongui d'acord amb la seva naturalesa i procedència.»

Disposició final onzena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

La nova redacció de l'apartat 4 de l'article 32 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, entra en vigor l'1 de juliol de 2015.

La nova redacció de l'article 112 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, entra en vigor l'1 de juny de 2015.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de setembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Requisits d'eficiència energètica per a l'adquisició de béns, serveis i edificis per part de les administracions públiques centrals

Les administracions a què es refereix la disposició addicional tretzena d'aquesta Llei que adquireixin béns, serveis o edificis, en la mesura que aquesta adquisició s'ajusti a la rendibilitat, la viabilitat econòmica, la sostenibilitat en un sentit ampli, la idoneïtat tècnica, així com a una competència suficient, han d'actuar de les maneres següents:

a) Quan un producte estigui cobert per un acte delegat adoptat en virtut de la Directiva 2010/30/UE o la Directiva de la Comissió per la qual s'aplica la Directiva 2010/30/UE, adquirir només els productes que compleixin els criteris de pertinença a la classe d'eficiència energètica més alta possible, tenint en compte la necessitat de garantir una competència suficient.

b) Quan un producte no cobert per la lletra a) estigui cobert per una mesura d'execució adoptada, després de l'entrada en vigor de la Directiva 2012/27/UE, d'acord amb la Directiva 2009/125/CE, adquirir només productes que compleixin els nivells d'eficiència energètica especificats a la mesura d'execució esmentada.

c) Adquirir productes d'equip ofimàtic coberts per la Decisió 2006/1005/CE del Consell, de 18 de desembre de 2006, relativa a la subscripció de l'acord entre el Govern dels Estats Units d'Amèrica i la Comunitat Europea sobre la coordinació dels programes d'etiquetatge de l'oficina energètica per als equips ofimàtics que compleixin requisits d'eficiència energètica no menys exigents que els indicats a l'annex C de l'Acord adjunt a la Decisió esmentada.

d) Adquirir només pneumàtics que compleixin el criteri de tenir, en termes de consum de carburant, la classe d'eficiència energètica més alta definida al Reglament (CE) núm. 1222/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, sobre l'etiquetatge dels pneumàtics amb relació a l'eficiència en termes de consum de carburant i altres paràmetres essencials. Aquest requisit no impedeix que les administracions públiques a què es refereix aquesta adquireixin pneumàtics de les classes més altes d'adherència en superfície mullada o de soroll de rodament extern, quan això estigui justificat per raons de seguretat o salut pública.

e) Exigir en les seves licitacions per adjudicar contractes de serveis que els prestadors del servei utilitzin, per als fins d'aquest servei, només productes que compleixin els requisits indicats a les lletres a) a d) en prestar el servei en qüestió. Aquest requisit només s'aplica als nous productes adquirits parcialment o totalment pel prestador de serveis per als fins del servei esmentat.

f) Adquirir només edificis o subscriure nous contractes d'arrendament que compleixin els requisits mínims d'eficiència energètica, fixats en cada moment per la normativa interna, d'acord amb el que preveuen els articles 4 i 5 de la Directiva 2010/31/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 2010, relativa a l'eficiència energètica dels edificis.

Mentre no es modifiqui la regulació vigent que en aquesta matèria inclou el Codi tècnic de l'edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març, i les seves modificacions ulteriors, la qualificació exigible als edificis d'ús administratiu a què es refereix aquest annex és:

- Classe C per a l'indicador de demanda energètica de calefacció.
- Classe C per a l'indicador de demanda energètica de refrigeració.
- Classe C per a l'indicador de consum d'energia primària no renovable.

A aquests efectes, el rendiment energètic d'un edifici s'ha d'acreditar mitjançant els certificats d'eficiència energètica, regulats al Reial decret 235/2013, de 5 d'abril, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació de l'eficiència energètica dels edificis.

No és aplicable el que disposen els paràgrafs precedents quan la finalitat de l'adquisició o arrendament sigui:

- La renovació profunda o la demolició de l'edifici.
- La devolució de l'edifici al tràfic jurídic, sense que sigui ocupat per les administracions públiques a què es refereix aquest annex.
- La preservació com a edifici protegit oficialment o com a part d'un entorn declarat protegit oficialment, o per raons del seu particular valor arquitectònic o històric.